

POSTÁS DOLGOZÓ

A PÓSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Százezrek ostromát állják

A balatonszántódi oktatási tábort üresen találtam. A lenygel vendégek éppen távoztak, másnapra vártak a magyar fiatalokat. A konyhában viszont nagy munka folyt Sala József vezetésével. Kis Er-

Repetá mindig van!

zsébet szakácsnő, aki mester-ségét nem iskolában, hanem az újfelhértől szülői házban, édesanyjától tanulta, sok finomságot tud készíteni. Báb Ilona segédszakácsnő szinte a „mindenes” szerepét tölti be, éppen úgy ért a tálaláshoz, mint az előkészítéshez. Kopacz Dénesné is beletartozik a jó kollektívába, amely ez évben Balatonfenyvesről jött a táborba, hogy naponta 120-140 fiatalnak főzzön. Vajon a sok finomság közt mi a „szár”? — A hagymás rostélyos, a

még nemigen távozott senki — mondja Kis Erzsébet büszkén. — A konyhára azonban ráérne a korszerűsítés...

Balatonföldvárton Babina Ferenc hivatalvezető jó ismerősöm, egy évvel ezelőtt is meglátogattam.

Hogy tavaly óta történt-e változás? Nem sok! A forgalom néhány tized százalékkal emelkedett. Viszont a távbeszélő-forgalom — amióta a sídfoki távvalaszthoz tartozunk — jelentős emelkedést mutat. Sajnos, az idegen nyelvekkel hadilábon állunk.

Panasz a beázásra

Azt hittem, nagytakarítás van, mert az irodában, s a hivatal többi helyiségében felfújott szőnyegeket, egymásra rakott bútorokat láttam. Tévedtem! Az előző napi viharos zápor idején belül jobban zuhogott a víz, mint kívül. A tavasszal festett falak ezért már újra festésre szorulnak. Ez a helyzet mindig, esőséskor. Nagyon sürgős felújításra

van szükség Balatonföldvárton! A munkaerő-ellátásban sem történt különösebb javulás. Sőt! Romlott a helyzet, pedig annak idején az igazgatóság ígérte a létszámnorma újabb felmérését. Még csak annyit: naponta van úgy, hogy 5000 ügyfél fordul meg a hivatalban, mégis a közelmúltban lezajlott rovarcs nyomán a minősítés 4-ről 5-re javult...

Dicsér a kiváló hivatal vezetője

Kopoztattam a Balatonszép-lak posta hátsó ajtaján is, ugyanis zárás után értem oda. Légrádi József hivatalvezető 1965 óta irányít e posztot. A régi, dülledő postaház helyett 1968-ban korszerűt építettek. A szezonlétszám itt 12 fő. A tavalyi és az idei júliusi pénztári forgalom jelentős emelkedést mutatott: kétféle, E növekedés általános tendencia. Kinőtték magukat, zsúfolttá vált a postaház, most ez megoldódik, felvevőhivatal lesznek: a kézbesítőket össze-

vonják Siofokra. Augusztus 17-én már 8 millió volt a pénztári forgalom, s úgy néz ki, e hónapban lesz a legtöbb bevételük. A hivatalvezető dicséret Mária Béla nyugdíjas, aki szezonban egyesített felvételes, Borsos Klára főpénztárost, Gubán Jánost és feleségét, Szakács Gyulát, akik kézbesítők, s évek óta nincs panasz munkájukra. Valószínű, e momentumok is hozzájárultak ahhoz, hogy a tavalyi eredmények alapján kiváló hivatal lettek.

Naponta sokan állnak sorba

Vadregényes erdei úton jutottunk el a balatonvilágosi partra, ahol is egy piciny posta előtt hosszú sort láttam. Jó, ha az előtérben négy ember elfér! Illés Izabella kirendelt hivatalvezetőtől megtudtam: a szezonban 10-en dolgoznak, ebből 5 a kirendelt.

Havonta átlagosan 5 millió a forgalmunk, s naponta van úgy, hogy a salternál 1000 üdülővendéget szolgálunk ki. Bizony elavult e hivatal. Szerencsére az új crossbar könyvnyit valamit a helyzetünkön.

Legalább egy ventilátort...

Balatonakarattya hivatalban megismerkedtem Horváth Istvánnal vezetővel és beosztottjaival. Júliusban rovan-

csoltak náluk, különösebb hibát nem észleltek. Egyébként 15-20 százalékos forgalomnövekedéssel dicsekedtek. Ez azt

jelent, hogy havonta 9-10 millió a pénztári forgalmuk, tegyük hozzá, nem valami ideális munkakörülmények között. A korszerűsítésre szoruló hivatalban, a kánikulás napokon szinte kibíratatlan a meleg. Sok a panasza az elavult, LB-típusú távbeszélőközpont-ra is, a felek fél napokat várnak egy pesti hívás kapcsolására. A Soproni Postaigazgatóság ígéri: szeptemberre megváltozik a helyzet. (Azért egy ventilátort biztosíthatnának az ottaniaknak) Molnár Ilona egyesített felvevő egyenesen a

postai szakközépiskolából jött ide 1970-ben, Valler Éva most jár segédítési tanfolyamra, Jakab Marietta, a távbeszélő-kezelő csak a szezonban dolgozik itt, egyébként Kapuváron szolgálja a postát.

Megtudtam: a rovacson kívül az igazgatóság illetékesei nemigen látogatják az itt dolgozókat, pedig több törődést érdemelnének. Nem elég a közönséges sokszorosított igazgatósági körlevéllel elintézni, de a buzditást sem az üdülési szezon kezdetén...

Júliusban 19 millióval több

Arany József, Siofok 1. ph. vezetője is a főpénztári forgalom növekedését újságolta. Tavaly júliusban 158 milliót forgalmaztak, az idén 181 milliót. Ez érkező levélforgalom naponta átlagban 10 ezer darab. Tény az, hogy a fiókrendszer nagy segítség: az üdülők, szállodák elviszik a küldeményeket. Az újságadás is növekedett.

Szeretnénk néhány modern újságpavilont felállítani, de a városi tanács illetékesei évek óta bürokratikus módon vitatkoznak, nem adnak engedélyt. Hivatkoznak a városképre, szerintem indokolatlanul — mondja a hivatalvezető Kissé mérgezes. (Megértjük felháborodását!) — Van egy terv az új postaház felépítésére is, csak éppen évről évre

zátornyá fut a megvalósítás. A szezonban kapott kisegítőkre az idén nem panaszkodhatom. Igen, egy évvel ezelőtt sok volt a panasza a távbeszélésre, ma már ez megszűnt. Április 1-től üzemel az új, korszerű távhívó központ. Az üresedés révén a kézbesítők tágasabb helyiségekhez jutnak. A távhívásról beszéljen a központ vezetője, Bujdosó Györgyné: Igen jó itt dolgozni! — fogad bennünket Bujdosóné, aki egyébként az szb közgazdasági felelőse. (Megjegyezzük, hogy kinevezését április 1. előtt, csak szóban kapta meg. Az írás az igazgatóságtól késik.) A sarokban két modern székröns. Szemrehányó, kérdő tekintetemre máris kapom a választ: Nem erőszakkal törtük össze, gyenge a minősége.

Dicsérik a távhívást

Jelenleg 2017 távbeszélő-előfizetők van, s a forgalmi bevételünk pedig havonta átlag 200 ezer forinttal növekszik. A munkakörülmények összehasonlíthatatlanul jobbak a réginnél, az új berendezéshez 22 fő helyett csupán 14 szükséges. A felszabadult lét-

gatoság felé: e női brigád az átadás előtt, társadalmi munkában végezte az új központ nagytakarítását. Azóta is késik a „köszönöm!”

30-35 fős kánikulai melegben állják az üdülővendégek ostromát ezen a nyáron is a Balaton mentén dolgozó pos-

számot a hivatalban helyezték el. A régebbi két szocialista brigádból egyet szerveztünk.

Jó lenne, ha az igazgatóság rendezné a beültetési normákat, meg a kezelési utasítást is kiadná — mondják az ott dolgozó nők. Szemrehányóan közlik szintén az igaz-

tások. Talán nincs is megfelelő méltató szó, amely kifejezhetné a vezetőket és a beosztottakat helytállását. Nem könnyű úgy dolgozni, hogy munka közben látjuk, tapasztaljuk a pihenő százazereket. Ez a postatáshivatás!

Bércs György

ÉRDEMES!

őzel egy esztendeje tanácskoztunk a termelő, szolgáltató üzemek munkahelyein, a párt, az állami és tömegszervezeti vezetés minden szintjén a jobb munkát segítő versenyről. E tanácskozáson elemezték a helyzetet és határozatokat hoztak a szocialista munkaverseny továbbfejlesztésére. (Kormány 1007/1972. IV. 12., SZOT 1972. IV. 7.). E határozatok rögzítik a szocialista munkaverseny célját: „Szoros összhangban a népgazdasági és vállalati tervekkel, munkahelyi programokkal mozdítsa elő a termelés eszközeinek, valamint az emberi munkának általános és minden munkahelyre érvényes ésszerű hasznosítása útján a gazdálkodás hatékonyságát”. A mennyiségre való törekvés mellett — ahol az igényként jelentkezik — a minőség javítását szorgalmazza. (Az igények kulturált kielégítése a postán is fontos cél, de nem lényegtelen a mennyiség alakulása sem.) Szerepel továbbá a határozatokban a munkaverseny demokratizmusa, az elnyerhető kitüntetések és jutalmak rendszere, a kitüntetéssel járó jutalom mértéke. Ebben az új: a Minisztertanács és a SZOT Elnöksége Vörös Vándorzásaját ötvenként, augusztus 20-án adományozzák a középtávú tervidőszakban kiemelkedő eredményt elérő vállalatok számára. (Nálunk igazgatóságok, központi postaszervek).

Továbbra is megmarad a Kiváló Vállalat kitüntetés, amelyet a miniszter, a szakszervezet elnökségével együttesen adományoz. E kitüntetést változatlanul évente, május 1. alkalmával adják ki.

A szocialista brigádmozgalomnak, a kiemelkedő egyéni eredményeknek nagyobb erkölcsi és anyagi megbecsülését jelenti az a döntés, miszerint a csoport részére Állami Díj, valamint a Munka Vörös Zászló Erdemrend, a legkiválóbb egyéni eredmények alapján pedig a Szocialista Munka Hőse és egyéb kormánykitüntetés, valamint a Kiváló Dolgozó kitüntetés adható.

A kormányhatározat tartalmazza az állami, gazdasági szervek, vezetők feladatait a szocialista munkaverseny irányításában és szervezésében. Végül felkéri a SZOT elnökségét és a KISZ Központi Bizottságát: működjenek közre, határozzák meg a szakszervezeti és a KISZ-szervezetek feladatait.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa e feladatokat a már említett határozatban szabja meg. Összhangban a kormányhatározattal saját szerveitől a vállalati szakszervezeti szervekig részletezi a tennivalókat.

A szakszervezeti szervek a tervezésben való közreműködést egészen az anyagi ösztönzők elosztásáig széles körű feladatokat látnak el. E termelési feladatok segítése is az érdekvédelmi szférába tartozik. Gondoskodni kell arról, hogy a tervek a dolgozók hasznosítható javaslatait is tartalmazzák. Az üzemi demokrácia biztosításával, a kedvező légkör kialakításával elő kell segíteni, hogy a dolgozók önkéntesen tegyenek munkavállalásokat, melyek meghaladják a munkaköri kötelezettséget és a tervekkel túlteljesítésre irányulnak. Ez utóbbi törekvéseket mostanában nemigen szorgalmazzák. Ennek valószínű oka: a mennyiségre való törekvés helytelen értelmezése, de lehetséges, hogy ebben szerepe volt a múlt évi feszített tervnek is. A többre ott kell törekedni, ahol erre megvan az igény, és az ki is elégíthető. A tervek túlteljesítéséhez a dolgozóknak egyéni és kollektív érdeke fűződik, hiszen a nagyobb eredmény nagyobb nyereséggel kell hogy együttjárjon. Jó példa volt erre a múlt évi csúcsforgalom, amit a dolgozók példamutatóan bonyolítottak le. Azt a jó felkészülést, munkaszervezést mások is hasznosítani kellene, s így sokkal kevesebb panasz lesz a postára, a postás dolgozók munkájára. Ez csak úgy lehetséges, ha a felső vezetéstől egészen a munkahelyi vezetőkig mindenki jobban törődik a napi munkával, biztosítja annak a személyi és tárgyi feltételeit. A szakszervezeti szervek állandóan igénylik és ellenőrzik, hogy a szakmai vezetők biztosítják-e a jó munkavégzés feltételeit.

Idéi tervünk realit! (Nem feszített a tavalyi tanulmány alapján.) Türelmeskedj! Az első felév eredményei a tervezett szerint kedvezően alakultak. Ha az éves tervet túlteljesítjük, a jövedelemszint is jobban alakul a tervezettnél, a jól végzett munkának nagyobb lesz az anyagi és erkölcsi elismerése.

Ebben az esztendőben — ez a szocialista brigádvétőli értekezletnek is tulajdonítható — nagyot léptünk előre a kiváló munka nagyobb erkölcsi és anyagi megbecsülését illetően. Az eddiginél lényegesen több, a mindennapi élet sürűjében a példamutató munkát végző egyszerű dolgozó, brigád kapott kiüntetés, — s ez így lesz a jövőben is. A postavezérigazgató erre utasítást adott az igazgatóságoknak. A szakszervezeti szervek ügyeljenek arra, hogy a miniszteri és a kormánykitüntetések között legyen mindig a posta különböző, a végrehajtás területén dolgozó is. A postás dolgozók 51 százaléka nő. Ezt az arányt jó lenne elérni a kitüntetésnél is.

A szakvezetők rendszeresen értékeljék a munkaverseny eredményeit, és számoljanak be azokról a dolgozóknak. A végzett munka igazságos értékelése, a lehetőségek helyes felhasználása segíti a feladatok elvégzését. A szakmai vezetők irányító és szervező munkájához kapcsolódjon a szakszervezet felvilágosító, nevelő, szervező és ellenőrző tevékenysége. A jó együttműködés, az elvek helyes értelmezése, az egyetemes cselekvés a gyakorlatban elősegíti, hogy a nagyobb aktivitási készség még több eredményt hozzon a postát igénybe vevők és a postás dolgozók javára.

Bíró Bódis József

Eredményekkel a mara diság ellen...

A nőpolitikai határozatról, a nőbizottság munkájáról érdeklődtem Sopronban.

— A nőhatározat végrehajtása — mondja **Benkő Tibor**, a Soproni Területi Szakszervezeti Tanács titkára — egyre inkább a szakszervezeti munka szerves részévé válik. A nőmunkát végzők többsége nagy lendülettel kezdett a nehézségek, tartalmában és módszerében még kialakulatlan feladathoz. A bizottság jól dolgozik, de az alapszervezetek növekedésével tovább kell erősíteni a már kiépített kapcsolatokat, főleg, hogy a területen jól értsék a feladatokat, és szereztek munkájukat, megszokták az önálló cselekvést, bátran vessék fel a problémákat.

— Nem is olyan egyszerű ez a feladat — szöli közbe **Rudasits Jánosné**, a tszt nőbizottságának vezetője —, hisz a vidéki alapszervezetnek a növekedés feladata sokrétű és bonyolult. Epp ezért nagy gondot fordítottunk a növekedés felkészítésére. A területi szakszervezeti tanács által rendezett háromnapos alaptanfolyamon túl — melyen minden növekedés részt vett — a szakszervezetek megyei tanácsainak hasonló jellegű tanfolyamain is sok nőaktív tanult. Megítélésünk szerint ma már senki sem vitatja a nőpolitikai határozat időszaki szükségességét, és sikerült tisztázni több téves és helytelenül értelmezett felfogást.

— A társadalomformáló események között az apró feladatok megoldása is sokat jelent, segít megközelíteni a kitűzött célt. Szaporítja gondjainkat, hogy a szemléletben még bőven akad kivétel, s a nők között is akad türelmetlen, aki eddigi eredményeinket figyelmen kívül hagyva nézi munkánkat.

— A közgondolkodás fejlődése lassú folyamat — mondja **Benkő Tibor** —, de ha intézkedéseink gyorsabbak és lényegre törőbbek, akkor a tudatban és érzelmekben a nő szerepének, munkájának gondolja megszüntethető. Ez nemcsak társadalmi és szakszervezeti feladat, hanem mindenki kötelessége.

— A feladatok megoldásához mindig megfelelő segítséget kapunk a szakszervezeti tanácstól és a többi munkabizottságtól — mondja **Rudasitsné** —, munkánkat tervszerűen vé-

gezzük, feladatainkat maradéktalanul szeretnénk mindig végrehajtani, ez az első félévi munkatervet alapul véve, sikerült. Első félévben munkatervünk összeállításakor a nők egyenlő bérézésére, az egyedülálló édesanyák és nagycsaládos szülők megsegítésére fordítottunk gondot, de figyelemmel kísértük azt is, hogy a káderutánpótlás során a vezetői beosztásra alkalmas nődolgozókat előtérbe helyezzük. Helyszínen beszélgetünk a nődolgozókkal, segítjük, bátorítjuk őket. Ez évben Hévíz, Ajka és Kőrmend hivatalkában került hivatalvezetői beosztásba nő. Munkájukat kifogástalanul végzik.

Celldömölkön is női hivatalvezető beállítását tervezik. Különösen fontos a nők érdekében tett intézkedésekről beszélni azon az igazgatóságon, ahol a dolgozók összlétszámának 54,3 százaléka nő.

— 238 család részesült idén nagycsaládos segélyben, 294 ezer forint összegben. E hónap 16-án már a kifizetést is megkezdik. Sok munkát jelentett ez a nőbizottságnak és a növekedésnek, de örömmel végeztük. A növekedés figyelemmel kíséri a gyermekgondozási segélyben levő kismamák életét is. Meglátogatják őket, tájékoztatják a hivatalban történtekről, és így a kismamák nem szakadnak el a közösségtől. Az is lényeges, hogy a területi szakszervezeti tanács a 13. havi segély kifizetését is szorgalmazta. Úgy érezzük — mondja **Rudasitsné** —, hogy a kulturált szabad idő felhasználására is meg kell tanítanunk a nőket, ez azért is lényeges, mert az országosan bevezetésre került vasárnapi nyitvatartás megszüntetése a falvakban élő nőknek is több szabad időt biztosít. Gondot fordítottunk arra, hogy a felszabadult idejükkel művelődéssel töltsék, volt egy-két jó kezdeményezés a Veszprém és Győr környéki falvakban, ahol szervezetten színház- és mozilátogatást biztosítottak. Szép eredményeket értünk el a családi üdülésterületen is. Ez évben a SZOT-beutalókon kívül üzem üdülésterületén 118 család töltötte együtt nyári szabadságát.

Sopronban a nőpolitikai határozat szellemében dolgoznak.

Papp Erzsébet

Gondoskodás

Közel öt éve van érvényben a csökkent munkaképességű dolgozók foglalkoztatására vonatkozó kormányrendelet és ennek postai végrehajtási utasítása. Mit tesznek a rendelet szellemében a Budapesti Postaigazgatóságnál? **Boros Antalné**, az igazgatóság rehabilitációs bizottságának vezetője elmondta: a bizottság felmerre a csökkent munkaképességűek foglalkoztatására alkalmas munkahelyeket. 900 hírlapárusi, 90 hírlapkartonkezelő, 70 ór. portás, kapus és 120 kisegítő bel- és külszolgálati munkahelyet nyilvántartanak. Az igazgatóság területén 839 dolgozót orvosi, illetve orvosszakértői bizottság véleménye alapján javasolt a rehabilitációs bizottság könnyebb munkakörbe, s mindenkit el is helyeztek. Előzőleg az érdekelte dolgozókkal megbeszéltek: melyik munkakörben kívánják foglalkoztatni őket. E bányaműködés hozzájárult ahhoz, hogy különösebb panasz nem volt a bizottság működésére. Dicséri a rehabilitációs tevékenységet az is, hogy az érdekelteknél nem jelentkezett olyan bárcsökkenés, amely keresetkiegészítést igényelt volna. Egy olyan dolgozójuk volt, aki idős kora és egészségi állapota miatt nem bírta a kézbesítést. A bizottság az illetékes tanácshoz fordult, ahonnan rendszeres segélyt folyósítanak részére.

Az igazgatóság jelenlegi munkaerőhelyezete olyan, hogy nincs problémájuk a csökkent munkaképességűek könnyebb munkakörbe való elhelyezésével. Ez érdekelte dolgozók is megelégedéssel fogadták a részükre felajánlott munkahelyeket.

Hasznos lenne azonban, ha a postahivatalok vezetői is segítenék a rehabilitációs bizottság munkáját azzal, hogy csak azokat a dolgozókat utalják a bizottság elé, akiknek megfelelő munkakörben való elhelyezéséről saját hatáskörben nem tudnak gondoskodni. Ezzel is lényegesen csökkenne az adminisztráció. Az üzemorvosoktól elvárjuk, hogy orvosi tanácsaikkal segítsék a bizottság munkáját, az arra rászoruló dolgozókat megfelelő munkakörbe való elhelyezésében és rehabilitációjában.

A szakszervezeti munka segítői

Az már közismert, hogy milyen lényeges a szerepük és jelentőségük a szakszervezeteknek a szocialista gazdaság építésében. Mint a bérbeli és fizetési elődolgazók képviselői és érdekvédelmi szervei elősegítik az egyéni és társadalmi szükségletek kielégítését anyagi javak megtermelését és természetesen közreműködnek a szocialista élet feladatának. Tulajdonképpen a két feladatkor egymással kölcsönhatásban érvényesül. Viszont az is köztudott, hogy a területen merül fel a legtöbb probléma. Gondolunk itt a munkaszervezésre, a korszerű technológia megvalósítására, az anyagszállítás egyenletességére stb. Mit is kell tenni egy szakszervezeti bizottságnak, illetve a mellette működő területi bizottságnak, hogy e kettős feladat érvényesüljön? Erre ad választ dr. Jandek Géza szerkesztésében megjelent: A szakszervezetek és a vállalati gazdaságok c. kézikönyve.

Sok szó esett arról, hogy a szakszervezeti társadalmi aktivisták informálása milyen fontos a gazdaságban. Általában, ha az ember tájékozatlan, keveset tud a dolgokról, gyánakvóvá válik. E századok óta folyik ezirányban a törekvés világszerte, így nálunk is. Ha a bizalmi vagy más tisztviselő például nem kap tájékoztatást, az elnökség, a központi vezetőség vagy a közpénzügyi döntéseiről, határozatairól, nem tud kezdeni hatáskörével. Tehát a szakszervezeti bizottságokon múlik, hogy hatékonyabb legyen a mozgalmi munka. Eppen ezért ajánljuk olvasás el, majd tanácskozzák meg **Kárpáti Tamás**: A szakszervezeti információ jelentősége és gyakorlata c. füzetét.

A tudományos-technikai forradalom szinte óránként újra produktív újat, éppen ezért nem lehet csillandó a dolgozók szakmai ismeretének továbbfejlesztése. A szakszervezetnek, az alapszervezetnek nyújt a feladat megoldásához segítséget **Mayer Rudolf**: A szakszervezet kapcsolatos feladatai c. füzetét.

„Közlekedési balesetelhárító és egészségvédő övérendszabály” c. füzet sorozat IV. füzetét az anyagszállítás, anyagátvitel, foglalkoztatás. Ajánljuk a munkahelyi társadalmi tisztviselőknek az övérendszabály felhasználását a baleset elhárításánál. Megjelent a „Balesetelhárító” 1973-as naptára. Igen praktikus.

Tanulókat köszöntünk!

Postások Szakszervezete által szervezett politikai tömegoktatásban — a befejeződött oktatási évben — a dolgozók mintegy 20 százaléka vett részt A „Társadalmunk időszaki kérdései” tanfolyamok változatlan népszerűsége mellett szélesedett a „Szocialista demokrázizmus időszaki kérdései” tanfolyamok hallgatóinak táborra is. Kedvező fogadtatásra talált — a választási lehetőséget bővítő — „A viládpolitika időszaki kérdései” új sorozat is. Elmondhatjuk: mindhárom tanfolyami formát sikerült megkedveltetni és elterjeszteni.

A tanfolyamok számszerű növekedése, népszerűségének fokozódása az alapszervezetek tisztviselőinek, aktivistáinak és a propagandistáknak közös, jó munkáját igazolja. Javult az oktatás módszere, s ennek következtében egyre kevesebb a csak előadásból álló „egyszereplős” tanfolyam. A dolgozók ösztönözés, bátorítás és hozzáértésben mondják el véleményüket az egyes kérdésekről.

Összegezve elmondhatjuk, a politikai tömegoktatás tartalmában és formájában jobban megfelel a postás dolgozók szükségleteinek és igényeinek. Szakszervezetünk agitációs és propaganda tevékenységének kiemelten jelentős eszköze, átfogó, szervezett és rendszeres fórumává vált.

A postás dolgozók saját helyzetét érintő kérdésekről, a központi témákhoz külön postai vonatkozású kiegészítő anyagokat készítettünk. Ezen kívül a tanfolyamokat — azonos szakmai kérdésekkel bővítettük ki. (1. A posta kollektív szerződés végrehajtása két év tükrében. 2. Fórum. Területenkénti tájékoztató a propagandisták részére aktuális postai és szakszervezeti kérdésekről.)

A csoportok szervezése folyik. E vonatkozásban igen nagy feladat hárul a bizalmiakra. Szervező munkájuk könnyítésére a Tancsics Könyvtár által készített segítő kiadványt minden alapszervezet rendelkezésére bocsátottunk.

A csoport kialakításánál az alapszervezetek vezetősége — a bizalmiak bevonásával — azon fáradozott, hogy egyes tanfolyami csoportokba azonos érdeklődésű és műveltségi színvonalú dolgozók kerüljenek. Szorgalmaztuk, hogy a KISZ-korszerűtől túllépő fiatalok mielőbb bekapcsolódjanak az oktatásba, a szocialista brigádok tagjai, a nődolgozók és a fizikai dolgozók még nagyobb számban látogassák a tanfolyamokat. Ezekhez kértük és kérjük a bizalmiak, az illetékes szakszervezeti szervek segítségét.

A politikai tömegoktatás tematikája, a foglalkozásokon a vitatott kérdések, a résztvevők kérdései, a felvetett problémák szorosan kapcsolódnak a szakszervezeti munkához. A megbeszélendő témákat, főbb kérdéseket a résztvevők helyesen, a munkahelyükön jelentkező eredmények, gondok, bajok oldaláról közelítik meg. Az érvelő, meggyőző munka hatékonysága, tehát egyrészt azon múlik, hogy a helyi vezetők ellátják-e a propagandisták rendszeresen helyi információival. A vezetőket ezúton is kérjük a feltételek biztosítására.

A szervezett dolgozók az előző évek során bizonyították: felismerték és jól felhasználták a politikai tanfolyamok útján szerzett tapasztalatokat. Ez egyben biztosíték arra, hogy ez évben is újabb és újabb hallgatók kapcsolódjanak az oktatásba.

Az utóbbi időszakban több objektív és szubjektív körülmény következtében bizonyos mértékig elterelődött a figyelem az állami iskolai tanulásról, az általános művelődési színvonal növeléséről. Nagymértékben csökkent az általános és középiskolákban tanulók száma. A munkaerő-ellátás nehézségei miatt a postaszerveknek nem vették szigorúan az egyes munkakörökre előírt iskolai végzettséget. Erővédelmi és nevelési feladat: hatékonyabban segítsük a nyolc általános iskolai végzettséggel nem rendelkezőket ahhoz, hogy mielőbb pótolhassák elmaradt műveltségüket. Akcióit indítottunk annak érdekében, hogy az előző évekhez, képest jóval több dolgozó iratkozzon be a postai munka sajátosságaihoz leginkább igazodó általános iskolatípusokba.

Most az új politikai oktatási, valamint az iskolai tanév közelgő beindulása alkalmából köszöntjük mindazon dolgozókat, akik részt vesznek a szakszervezeti politikai tömegoktatásban és állami oktatásban.

Somogyi Szabolcs

Nyárran készülünk a télre!

A télre való felkészülés valamennyi postaszerviz fontos feladata. Ennek időben történő végrehajtásával szükséges biztosítani a postai szolgáltatások zavartalan ellátását, miközben a dolgozók egészségének megőrzéséről is szükséges gondoskodni. A szakszervezeti érdekvédelmi szervek részéről a tisztviselők a dolgozók bevonásával mérjék fel a tennivalókat és a helyi adottságok figyelembevételével segítsék és ellenőrizték a postaszervek tevékenységét. Ennek előfeltétele, hogy a szakszervezeti bizottságok vezetőitől teljesen számszerűsítsék be a szakszervezeti tevékenységüket a téli felkészüléssel kapcsolatban eddig tett, illetve tervezett intézkedéseiről.

Fontos, hogy a szakszervezeti közép- és alapszervek munkavédelmi és munkaszerelési bizottságának tagjai még a téli beállítás előtt ellenőrizzék a munkát, a szakszervezeti szükségessé teszi, hogy a közép- és alapszerveknek a feladatok ellátására, az egyes osztályok koordinálására és a végrehajtott postaszervek ellenőrzésére megfelelő, hozzáértő embert bízassanak meg.

A szakszervezeti szervek tisztviselői ellenőrzik: a postaszerveknek a szükséges tüzelőanyag-beszerezéséről és tárolásáról gondoskodtak-e, a fűtőberendezések nyári javítását, karbantartását munkái megtörténtek-e? A gépjárművek téli üzemeltetését biztosították-e? A magasépítési, hálózatiépítő- és távközlési üzemeknél gondoskodtak arról, hogy a szabadban végezendő munkák és a dolgozók téli foglalkoztatása terv szerint történjen. Úgyjelenez arra, hogy a távközlési hálózatban esetleg fellépő — hóvihar, jég- és zuzmarakepződés okozta — tömegzavaroknál a vonalak helyreállításához szükséges berendezések, hálózati anyagok és szállítóeszközök rendelkezésre álljanak. Időben gondoskodjanak a szabadban foglalkoztatottak téli egyenruhá, és melegruhá, valamint védőöltözék ellátásáról. Törődjenek arra is, hogy a téli hidegben, szabadban dolgozóknak naponta ebédet kapjanak. Szorgalmazzák, hogy a nagy hó miatt nevezend megközelíthető rádió- és tv-adóállomások részére a szükséges élelmiszereket (konzerveket stb.) időben beszeressék. Az év végi csúszóforgalom is minden évben komoly erőfeszítéseket követel, ezért fontos, hogy a nagy-

POSTÁSKONFERENCIA

Lapzártakor jelentjük: augusztus 23–24-én a gödöllői Agrártudományi Egyetemen a Közlekedéstudományi Egyesület Postai- és távközlési tagozata több száz postai vezető és külföldi szakember részvételével tartotta meg a VI. Országos Postáskonferenciáját, s ez alkalomból Horn Dező közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes, a posta vezérigazgatója tájékoztatta a magyar sajtó képviselőit az aktuális kérdésekről. Hangzott: az elmúlt 10 évben felgyorsult fejlesztéssel csaknem kétszeresére nőtt az ország távközlési kapacitása. Szólt a rádió- és televíziós bővítéséről, korszerűsítéséről, a távhívás elterjedéséről.

Jogos-e a sárváriak panasza?

„A kiemelkedő teljesítményt az eddigieknél lényegesen magasabb erkölcsi és anyagi elismerés kövesse mind az egyén, mind a kollektív versenyformában” — szakszervezetünk IX. kongresszusa határozatának 1/2 pontja intézkedik így. Hogyan érvényesül e kongresszusi határozat a hétköznapi gyakorlatban? — erre kerestünk választ a Soproni Postaigazgatóságon.

Benkő Tibor az Igazgatóság területi szakszervezeti tanácsának titkára előljáróban kimutatásokkal illusztrálja a helyzetet. Eszerint az igazgatóság területén 12 postaszerviz versenyzett a Szocialista Munka Hivatala címért, melyet végül is a Sárvár 1. sz. postahivatal kollektívája érdemelt ki. Az Élüzem cím elnyerését 17 postaszerviz kollektívája tűzte ki célul, közülük a Győr 1. sz. hivatal, a Celldömölk 2. sz. ph, a kőszegi hivatal és a Vas megyei Távközlési Üzem érdemelte ki. A Kiváló hivatal vagy a Kiváló üzem címet összesen tízen kapták meg. A Szocialista Munka osztályi címet négyen érdemelték ki. 159 brigád közül 28 kaptá meg a különböző fokozatú szocialista címet és pénzjutalmat.

— A Soproni Postaigazgatóság az elmúlt évben elért eredményei alapján elnyerte a „Kiváló Igazgatóság” címet, s ezzel együttjáróan a Vezérigazgatóságtól 130 000 forint jutalomösszeget kaptunk — mondja **Benkő Tibor**. — Így módon az Igazgatóság 5278 dolgozója között 632 000 forint jutalmat oszthattunk szét. Mivel 475-en különböző kitüntetéssel (például Kiváló Dolgozó jelvényt, bronz, vagy ezüst fokozatú Szocialista Brigád címet, igazgatói elismerést) kaptak, a jutalmazásra rendelkezésre álló összegnek csaknem a felét köztöltött osztoztunk szét. A kiemelkedő teljesítményt az eddigieknél magasabb erkölcsi és anyagi elismerés követte.

Sárvár 1. sz. hivatal vezetője és szb-titkára vitatkozik ezzel: Nemigen vettük észre, hogy a jutalmazásnál különben kiemeltek volna bennünket. A Kiváló Igazgatóság cím átvételkor tartott ünnepségen felfigyeltem, hogy néhány, a miénkéhez hasonló létszámú hivatal csaknem azonos

vagy több pénzjutalmat kapott, mint mi — mondta **Fábián Ottó** hivatalvezető.

A kissé rejtélyesnek látszó esetre **Varga Pál**, a szakszervezeti tanács közgazdasági bizottságának vezetőjének segítségével derítettünk fényt.

— Valószínű az történt, hogy az említett postahivatalokban nagyobb létszámú szocialista brigád kaptá meg a bronz, vagy az ezüst fokozatot, s vele együttjáróan a 400, illetve 600 forintos fejenkénti jutalmat, így előfordulhatott, hogy kitüntetésben nem részesült egyik-másik hivatali kollektívák. A szocialista címek elbírálásánál ugyanis nem vetült figyelembe, hogy az egyes brigádok melyik hivatalban tevékenykednek, csupán azt ellenőrizték, hogy a kollektívák a szűkebb területén hogyan tevékenykedtek.

Az eljárással egyet lehet érteni. Valójában előfordulhat, hogy — mondjuk — egy négyes minősítésű hivatalban dolgozó brigád legalább annyira megérdemli a kitüntetését és a vele járó pénzjutalmat, mint a Sárvár 1. sz. ph. egyébként példamutatóan tevékenykedő Hámán Kató brigádja, ha történetesen az előbbi helyen nagyobb a brigád létszáma, akkor automatikusan nagyobb — a jelenlegi elosztási módszerek mellett a jutalomösszeg is. Ennek ellenére vitatható, hogy az anyagi elismerés jelenlegi rendszere lényeges különbséget tesz-e a kiemelkedően és a kevésbé jól dolgozó hivatalok között. A hangsúlyt a „lényeges” szócskára helyezzük.

— Lényegesen nem! Szerényen igen — válaszol az érdeklődésre **Benkő Tibor**. — A Szocialista Munka Hivatala címmel kitüntetett sárváriak az átlagnál magasabb, 90 forintos egy főre jutó jutalmat kaptak, az Élüzemek egy főre jutó átlaga 75, a Kiváló hivataloké 83 forint volt. A kitüntetésben, elismerésben nem részesült postaszervek ennél kisebb összeget kaptak. A Balatonfüredi 2. sz. Postahivatal, mely nem vett részt a kollektív munkaverseny-mozgalomban — „mindössze” 63 forint

egy főre jutó jutalomban részesült.

— Mivel indokolható e viszonylag szerény differenciálás?

— A hivatalok munkájának elbírálásánál sok szempontot kell figyelembe venni — mondja **Szabó László**, az igazgatóság vezetője. Mert vitathatatlan, a sárváriak évek óta kiemelkedően dolgoznak. Ugyanakkor nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy jó néhány helyen, például a Győr 2. sz. és a Sopron 1. sz. hivatalban mostohábbak a körülmények, nehezebb a munkaerőhelyzet. Ezeket az erkölcsi elismerésnél általában nem vesszük számításba, az anyagi elismerésnél azonban számolnunk kell vele, mert máskülönben igazságtalanul cselekednénk.

Németh József a Sopron 1. sz. hivatal vezetője elgondolkodtató észrevételeket tesz: A legutóbbi szemlén négyes minősítést kaptunk. Elégedett vagyok vele, jobbat nem érdemelnénk. De a miénkéhez hasonló nagy hivatalokban, ahol ennyien dolgoznak, szinte elképzelhetetlen az ötös minősítés(?). Rádadásul túlzottan szem előtt vagyunk.

Mindebből következik: az értékelés csak akkor igazságos, ha figyelembe vesszük az összes szempontokat. Így azután csak helyeselni lehet, hogy az igazgatóság vezetője és a szakszervezeti tanács pillanatnyilag szinte csak jelképesen differenciál.

— Ez évre 3,7 százalékos bérfejlesztést kapunk, amelynek nagyobb részét az új besorolásokban előírt alsó bértételek elérésére és a törzsgárda fokozati díj fizetésére kell fordítani. Ez érdem szerinti differenciálásra mindössze 0,1 százalék marad. Így aztán hiába az előírás, hogy az éves bérfejlesztésből 0,8 százalékot tartalékoljunk a jutalmazásra, erre csak az elkövetkező években nyílik lehetőség — mondja **Benkő Tibor**.

Szinte egyöntetűen vallják: a jelenlegi bérrendezés jobb a korábbinál, ám egyetértenek **Fábián Ottóval**: az átmeneti időszakot kissé nehéz áthidalni...

Macsári Károly

A címzetteknek is veszteség

Negyvenöt éve csomagkézbesítő. Több mint negyedszázada párttag. Régebben szak-szervezeti titkár is volt és népi ülnök. Ötvenhét éves a vénradó. A Munka Érdemrend bronz fokozata és a Felszabadulási Jubileumi Emlékérem tulajdonosa.

— Ha újra kezdeném, szavamra mondom, megint csak postás lennék — kezd a beszélgetést VASAS GYÖRGY, a 70-es hivatal kézbesítője. — No, nem a pénz miatt, hiszen

mindössze 2000 forint a fizetése, hanem, hogy ne legyen munkaerőhiány a postán. A szívem fáj, hogy nincs utánpótlás, pedig szép szakma a miénk...

Hogy Gyuri bácsinál mennyire így igaz, bizonyítja, hogy nem ment nyugdíjba, holott már 5 évvel ezelőtt megtehetné volna. A hűségese dolgozók között is a leghűségesebb. Jókedélyű, öröklő mosolygós ember. Széles, erős hátán a mászák százait cipelt és cipeli még emeletre lemeletré. Azon gondolkodom, hogy bírja még?

— Nézd meg a komámat, BALOGH JANCST — mutat kollégájára —, ugyanolyan idős, mint én, olyan sovány, hogy látszatra egy erősebb szél elfújna. Nem erő kell ehhez a szakmához, hanem szív és akarat.

Erős szívét, akaraterejét édesapjától örökölte, munkaszeretét szülőfalujából, Nagyrécséről hozta. 1926-ig uradalmi cseléd volt. Aztán Pestre került, és a postásiskola teljes ábcéjét kiírta. Sürgönykhorádoként kezdte a Távirány, később a 2-es hivatalban egyesített levélkihorád lett. A 70-eshez 1943-ban került pénz- és csomagkézbesítőnek. A pénzestáskát azonban 1950-ben elvették tőlük, azóta csak csomagot szállít — előbb lovas kocsin, később autón...

— Örült, hogy motorizálták a szakmát?

— Oszintén szólva, nem. A lovas kocsival ott álltunk meg, ahol akartunk, s nem volt annyi közlekedési tilalom-

lába. Meg aztán most más a helyzet, a gépkocsivezető is kézbesít, így egyikünk ebbe, a másikunk pedig abba a házba szállít. Kell gyalogolni eleget.

— Mi van, ha nincs lift? — Az még csak hagyján, de mi van, ha nincs otthon a címzett, a házmeester vagy a szomszéd. Ha rosszat akarunk egymásnak, azt szoktuk viccből mondani: „Kívánok neked nyolc zsákban 20 kiló krumplit, ne legyen lift, ne legyen otthon a címzett, a házmeester és a szomszéd...”

Gyuri bácsi Angyalföld specialistája, s annyira szeretik, hogy únos-untalan meghívják egy pohár itálra. Nehéz visszautasítani, de ha minden pohár bort meginná, bizony négykézláb folytathatná munkáját.

— Milyen különleges szállítmányai voltak?

— Szállítottam én már mindent: kutyát, macskát, galambot, kacst, libát, csirkét, sőt békát, és egyszer viperát is. Majd hanyatt estem idősebben, amikor az illető kibontotta a csomagot. Szedtem ám a lábaimat...

„Civilben” kétgyermekes családapja, a gyerekek azonban már felnőttek. rég elhagyta a rákoszentmihályi kis házat. Úgy tervezi: ezt az évet még kihúzza. Búcsúzóul egy kérését tolmácsolom: szeretné, ha a hivatal zuhanyozójában időnként meleg víz is folyna...

BALOGH JÁNOS élete nem sokban különbözik barátjától. Egy évben, egy hónapban született, ugyanazon a munkahelyen dolgoznak. Ő is 1945 óta párttag, 22 éve pedig egyházban szakszervezeti bizalmi: intézi kollégái ügyes-bajos dolgait. Hétéves volt, amikor édesapját elvesztette, az őt testvér édesanyja egyedül nevelte. Gyermekkorához egy szörnyű emlék fűződik. 1919-ben a fehérterror idején, hogy megmentsen 12 vöröskatonát, elhajította a lovakat. 12 éves fejjel a falhoz állították, agyon akarták lőni. Ez az emlék azóta is kíséri, és nem véletlen, hogy már gyermekfejjel gyűlölte a fasizmust.

A postán lépcsőről lépcsőre rukkolt előre a ranglétrán. Kezdetben amolyan mindenes volt, később vámos, aztán járatkísérő. Pénzt és csomagot rendszeresen 1940-től kezdve szállított.

— Egész Budapestet végigkocsikáztam — mondja —, hol Budán, hol Kőbányán, hol Zuglóban, hol a belvárosban. Végül Óbuda, majd Sashegy lett az enyém.

Azt mondja, az egyszerű emberek a legkedvesebbek,

különösen Óbudán. Oda úgy járt, mint haza...

— Nem a borralalóra, vagy a meghívásokra gondolok, hanem egy-egy kézfogásra, baráti szóra. Ez az, amit soha nem lehet elfelejteni. Rólunk sokan azt tartják, a borralaló a mindenünk és felhúzzuk az orrunkat, ha nem kapunk egy-két forintot. Multkorában nem volt otthon az egyik címzett. Ezért a szomszédhoz kopogtattam. Gyana-kodva kinézett egy idős néni

és rövest kijelentette: „De tölem ám hiába vár borralalót”. Ugy, de úgy szegyletem magam.

Megnyugtatom, nincs miért irigyelni mesterségüket. Alaposan megdolgoznak minden fillérért. Egyébként ha olyan csibőti pálya lenne, bizonyára nem volna munkaerőhiány.

— Miért szereti a munkáját?

— Szabadnak érzem magam. Nem ülök nyolc órát egy helyen, és minden percen csinálom valamit. Várnak, mindenhol egy kis örömdől vizsek. Ez jó érzés.

— Volt már valamilyen izgalmas kalandja?

— Ha csak az nem, hogy néhány évvel ezelőtt két kosárból kiszabadultak a csirkék. Egy egész utca népe segített összefogni. A nagy sietségben néhány csirkét a másik kosárba raktunk, alig tudtunk rájönni, hogy melyik, — melyik kosárba való.

Balogh János élete még abban is hasonlít kollégájához, hogy neki is két felnőtt gyermeke van. Különbözőbb hobbiya van: 70 éves fejjel már nem lehet mászákát emelgetni.

Gyuri bácsi és Jani bácsi távozásával ismét eltűnik egy színfolt az életükből. Mert igazában nem a posta lesz szegényebb velük, hanem mi, — a címzettek.

Pethes Sándor

Rendhagyó „helyreigazítás”

Egy éve is elmúlt, hogy a Postás Dolgozóban szóvá tettük: a távbeszélő-tudakozó kezelőinek szinte naponta karban kell tartani a telefonkönyvet. A sok szükségesszerű változás napról napra növeli a könyv terjedelmét. Ha a régi módon szerkesztenék e fontos munkaeszközt, akkor a súlya ma már meghaladná a húsz kilót. Köztudott, hogy a tudakozó asztalainál csupa nő dolgozik. A nagy súly emelgetése majdhogymegoldhatatlan feladat elé állítaná őket.

Három szakember „megmentette” a távbeszélő-tudakozó dolgozóit a nehéz fizikai munkától. Hosszú fejtörés után kialakult az ötlet, amely szerint az új könyv sokkal könnyebb és egyszerűbb is kezelhető. Bejelentették szándékukat, és az újítási naplóban még 1970 május 7-én könyvelték. Am a vezérigazgatóság fejlesztési szakosztályától 1971 július 13-ig a döntéssel érdembeni választ nem kaptak. Annak ellenére, hogy a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság az újítást még 1971 február 15-én saját hatáskörben megvalósította és azóta is sikerrel, a tudakozó dolgozók nagy megelégedésére használják. Elkor nyilvánosan hívtuk fel az illetékesek figyelmét, egyebek között arra, hogy a törvény szerint az újítónak 30 napon belül érdembeni választ kell kapniok azokról, akikre az ügy tartozik. Ez a határidő már sokszorosan lejárt. Tekintve, hogy megítélésünk szerint több ilyen eset is lehetséges, kértük: „tájják fela sülyesztőket” mielőbb.

Glosszánk nem maradt hatástalan, írtuk akkor. Mivel a vezérigazgatóság illetékes előadója több mint egy évig nem válaszolt érdemben az újítónak, Nádor Lajos, a vezérigazgatóság fejlesztési szakosztályának vezetője levelet írt szerkesztőségünknek. Arról tájékoztatt, hogy a hibát helyrehozták. A késedelmes ügyintézésben érdekelt ellen pedig a távközlési szakosztály szigorúan eljár.

Ezen túlmenően a fejlesztési szakosztály javaslata alapján vezérigazgatói utasítás fogant. Eszerint valamennyi postaszervénál a múlt szeptember végéig tételesen felül kell vizsgálni az elfekt újítási javaslatokat. A feltárt helyzevtől pedig jelentést kellett készíteniük a vezérigazgatóságnak.

A múlt év nyarán lapunkban azzal fejeztük be olvasóink tájékoztatását, hogy

„bírálattunk nyomán megnyugtató, hatásos intézkedés születik, amely minden bizsonnyal elsősorban az újítók kedvét serkenti”.

Igy történt?

Pintér György, az egyik újító válasza:

— Nem tudom, hogyan történt, de a vezérigazgatóság majd másfél évvel az újítás üzemszerű megvalósítása után sem fizetett. Annyit tudok még, hogy időközben, az újítás részleteinek kidolgozása után két újítótársammal munkaköri kötelességet állapítottak meg.

— Hogy milyen megnyugtató és milyen hatásos volt a Postavezérigazgatóság múlt évi, a Postás Dolgozóban is jelzett intézkedése? Erre sem tudok pontos választ adni. De azt elmondhatom, hogy rám milyen hatást tettek azóta az események, pontosabban fogalmazva az eseménytelenségek: két újabb újításom itt van az íróasztalom fiókjában. Nem adom be, csak ha a jelenlegi, hosszúra sikerült ügyintézés lezárul!

Galgóczy István, a vezérigazgatóság újítási előadója:

— Jól ismerem az esetet, annak minden részletét. Azon túlmenően, hogy a vezérigazgatóság újítási előadója vagyok, beavasztottak abba a bizottságba is, amely javaslatot tesz az újítás lezárására. Tájékoztattam jogom azonban nincs. Kérem, forduljon a főnökömhöz.

Nádor Lajos fejlesztési szakosztályvezető:

— A postánál az újítási ügyek intézésének rendszere központosított. A szóban forgó ügy ilyen címen hozzám is tartozik. Az esetről azonban csak annyit tudok, hogy pénzügyileg nincs lezárva. A dolgozói érdemi része ugyanis nem az én hatásköröm.

Tekintve, hogy az újítási hasznosítási szerződést Gazi Nádor, a vezérigazgatóság táviró és távbeszélő szakosztályvezetője írta alá, utam hozzávezetett. Pontosabban fogalmazva, vezetett volna, de különböző okok miatt nem sikerült vele kapcsolatot teremteni. Galgóczy István újítási előadó ajánlotta: keressem fel azt, aki éppen helyettesíti. Segítségével így kerültem Szokolay Istvánhoz, ő azonban semmit sem tudott az ügyről. Viszont újabb útbaigazítással szolgált, hogy kihez forduljak.

Pammer János távközlési forgalmi ügyosztályvezető:

— Nem lehet vitás, hogy

Horváth Ferencnek, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vezetőjének és Török Mihálynak, a Távbeszélő, Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal vezetőjének újítási díj nem jár. Nekik e tevékenység munkaköri kötelességük. De az is igaz, hogy az újítás kidolgozásában nagyon aktívan részt vettek, ezért a vezérigazgatóság központi részesei alapján a terhére jutalom illeti őket. Pintér György az egyedül maradt újító, a kimutatott megtakarítás 2 százaléka az egyharmadát kapja.

— A megkötött szerződés szerint ennek az összegnek a felét közbelső kalkuláció alapján még a múlt évben ki kellett volna fizetni. A fennmaradó részt a gazdasági év végén készített utókalkuláció alapján 30 napon belül kellett volna megkapnia az újítónak. De még egy fillért sem kapott. Mivel magyarazza ezt?

— A szerződésben az áll, hogy a javaslat megvalósítása révén előrelátásilag 1,7 millió forint megtakarítás jelentkezik. Az anyagi elismerés mértéke ezek szerint 34 ezer forint egyharmada része, vagyis durván 12 ezer forint lenne. Am a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság ez év áprilisában felterjesztett számítás szerint, a tényleges megtakarítás nem 1,7 hanem 2,4 millió forint. A vezérigazgatóság pénzügyi szakemberei ezt a számítást felülbírálták és azt állapították meg, hogy a valóságos megtakarítás csak 0,7 millió forint.

Nem a mi dolgunk elbírálni, hogy a három közül (1,7, 2,4, 0,7 millió forint) melyik számítás jó. Az viszont bizonyos, hogy a múlt évben elhamarkodtuk a dicséretet, amikor azt írtuk, hogy „bírálattunk nyomán megnyugtató, hatásos intézkedés születik, s e tény elsősorban az újítók kedvét serkenti”.

Sem az egyik, sem a másik nem következett be. Szólag a menteség, hogy a tájékoztató Nádor Lajos szakosztályvezető levele alapján tettük. A történetek után viszont most már nem tehetünk mást, mint, hogy elnézést kérünk olvasóinktól az elhamarkodott tájékoztatásért. (E témáról a Népszavában is megjelent egy cikk, de lapzártakor — augusztus 21-én —, az újító még egy fillért sem kapott. A szerk.).

Zsidai Pál

EMBEREK — csupa nagybetűvel

agyományos, keszes vonalú postakürt, középen a mezőben malapács, malteroskanál és csavarkulcs, kereszttéve, a kürt felett pedig a magasszűltséget jelző villám. Ez a József Attila Távbészélő Üzem karbantartó brigádjának a címere. Alatta, az üveges szekrényben a brigád kitüntetései és oklevelei: tíz szocialista cím, a bronz-, és ezüst- és a két aranykoszorú, majd pedig a posta kiváló brigádját kitüntetés és oklevél.

Ritka szép gyűjtemény, ritka szép eredményekkel. Mind a tizenketten megérdemlik a név szerinti bemutatást: Csányi Béla brigádvezető, Horváth József, Laboncz Károly, Leitheim Géza, Majda László, a posta kiváló dolgozó, Dinez Béla kiváló sportoló, majd Arnold Péter, Fekete László, Illés József, Máté Imre, Tóth György, s az említett címnek a tervezője: Szelestei Artúr.

A brigádvezető kalauzolt az épület alagsorában, a brigád támaszpontján. Csányi Béla elszóltította egy rövid időre a satuk és gyalupadok mellől az éppen ott tartózkodó munkatársait.

— Öten tartjuk a frontot — mondta Laboncz Károly. — A többiek kint dolgoznak a főváros kerületeiben. Néha bi-

zony csak térkép segítségével tudjuk megállapítani, hogy hol dolgozik 12 emberünk.

— Ezermesterbrigád a miénk — veszi át a szót mosolyogva Illés József. — Található nálunk közműves, festő, vízvezeték-szerelő, lakatos, asztalos, fűtésszerelő. Így aztán minden munkát el tudunk végezni. Tízezer forint értékű javítunk, helyrehozunk, de előfordult, hogy egy légkondicionáló rendszert mentettünk meg az enyészettől. Határidőtűlépésünk, ebből adódó vitánk tizenegy éve alig adódott. A gazdasági vezetők is elégedettek.

— Bizonyítja ezt a sok kitüntetés is! — mondom, és kimutatok a folyosóra, ahol az ablakos szekrényben sorakoznak az érme és oklevelek.

— Nem a kitüntetés mindenáron való megszerzése a fő cél, hanem a munka jó és pontos elvégzése. A bizalom és egymás megbecsülése teremti meg azt a légkört, amely alapvető feltétele a mozgalmaknak.

Szelestei Artúr jó pár évvel ezelőtt magára vállalta a krónikáírást, a barna műbőrbe kötött brigádnaplót mutatja. Fényképek, rajzok, grafikonok és tervek. Minden harmadik lapon ott a brigádvezető, az

osztály- és üzemvezető kézegette. Az egyik képről elégedett arcú gyerekre mosolyog. Megkérdezem: — A brigádtagok gyermekei?

— Fogadott gyerekeink! — vall Csányi Béla. — Még annak idején, amikor a „Televíziókészülék” minden tanyai iskolának” mozgalom beindult. Őket választottuk, a felsőcsabai iskolákat.

— Hol van Felsőcsabó?

— Bács megyében. Aggregátort vittünk, festettünk, kályhát cseréltünk, lámpákat szereltünk — mondja Horváth József. — A gyerekek tapsoltak örömköbökben, amikor ki-gyulladtak a neonszővek. S hogy mit jelentett számukra a képernyő: a mese, a híradó, azt látni kellett volna.

— Azóta is tartjuk a baráti, akarom mondani a nevelőszülői kapcsolatot — egészíti ki brigádtársa szavait Laboncz Károly. — Minden évben felhozzuk őket Pestre. Amelyikünk éppen szabadnapos, elkíséri őket a Vidám Parkba, a Citadellára, a múzeumokba. Akkor örül a lelkek, ha mind a negyven mosolyog, lelkesedik ilyenkor.

— Igen! Ez a patronálásunk története. De megírtuk a Máté-lakás építésének körülményeit is! — mondja Szelestei Artúr.

— Az mi volt! Csányi Béla leinti társait: — Ugyan, semmiség! Besegítettünk! Más brigádok is megteszik.

— De a segítségünkkel jóval hamarabb felépült a ház! — ellenkezik Illés József.

— Világos. Elvégre karbantartó brigád vagyunk!

— És a földvári üdülő? Amit társadalmi munkában renováltunk?

— Hagyjátok már abba! Ez így mind dicsekvésnek hangzik! — inti le társait ismét a brigádvezető.

— De engem érdekel, és úgy gondolom, az olvasókat is. Mondják el!

— Átvettünk egy dűledezőfelben levő üdülőt a SZOT-tól, a brigád leutazott Balatonföldvára és rendbehozta — mondja Csányi Béla.

— Ezt úgy mondom, mintha ott sem lett volna, és nem hajszoltál volna minket éjjelnappal — jegyzi meg nevetve Horváth József.

— Elvégre társadalmi munka volt — vág vissza a brigádvezető. — Elég az hozzá, hogy az idén már 58-an üdülhetnek ott, főleg családok.

— Mint ahogy jóleső érzéssel ittunk lottónyereményünk alkalmából — mondja Szelestei Artúr.

teí Artúr, és nem hagyja magát lebeszélni Csányi Bélától: — Kollektíven lottóznunk harmincöt szelvényvel. Nem is annyira a nyeresért, inkább a játék izgalmáért. Talán ezért vett pártfogásba minket a szerencse istenasszonya: 1971 februárjában egy négytalálatos szelvényünk volt, 108 ezer forintot nyertünk. Az összeget testvériesen elosztottuk, és persze rendeztünk egy „hét országra szóló” brigádtalálkozót a Benczúr utcában, asszonyostul, gyerekestül...

A történetek felelevenítésének, amelyek mind azt bizonyították, hogy e brigád egy valóságos nagy család, Lenkei János osztályvezető megjele-nése vetett véget. Na, persze nem azért, mert túl szigorúan viszonyult volna a közös élményekhez, de látván a kézben levő brigádnaplót, fűzött hozzá véleményét...

— Az egész igazgatóság épít a brigádra — mondta. — Jobban szerettem volna, ha mindent egy igazgatósági tag szájából hallotta volna, úgy hitelesebb. De így nyilvánvalóan, az holtbiztos! A brigád nem ismer lehetlent. Előzőleg komoly és megfontolt vélemény nyilvánítanak, ha kell, vitatkoznak a feladatokról. Meg-

mondják a véleményüket. Szakvezetői beszámolómban a karbantartók munkáját példaképp állítottam a többi brigád elé.

A kis szobában még szóba kerültek a bérek, a munkafeltételek. Az elhangzott véleményekből kiderült: az üzem és az igazgatóság értékeli, megbecsüli a brigád munkáját. Legfeljebb az anyagbeszerzésben mutatkozik fennakadás a túlzottan bürokratikus ügyintézés miatt, de remélik: előbb-utóbb azon a fronton is pozitív lesz a változás.

Utoljára az üzemvezetőt, Pintér Györgyöt, és a szak-szervezeti tanács titkárát, Szabó Gyulát kérdeztem: mi a véleményük a karbantartók tevékenységéről?

— Nap mint nap találkozom az eredményeikkel — felelte Pintér György. — Lendítik a 357 fős üzem munkáját. Jó szervezőkészségükkel és emberi magatartásukkal hatnak a 23 brigádra.

— Részt vesznek a mozgalmi, politikai munkában — mondta Szabó Gyula. — Bizonyítja, hogy a szocialista munkaversenynek milyen nagy a jelentősége, ha szívvel-lellekkel csinálják. Tanítják a fiatalokat, erősítik a kollektív szellemet az egész üzemben.

Példaképek, hiszen ők a legjobbak...

Marton István

A terv és verseny összhangja

Postások Szakszervezete IX. kongresszusának egyik lényeges határozati pontja, hogy a szocialista munkaverseny célkitűzései összhangban legyenek a tervekkel. Ez a gondolat, több felszólalás formájában a szocialista brigádvezetők IV. országos értekezletén is kifejezésre jutott. Erről beszélgetünk Drizner Györggyel, a Miskolci Területi Szakszervezeti Tanács közgazdasági felelősével, Ivanics Kálmánnal, a Miskolci Városi Távközlési Üzem „Kandó Kálmán” szocialista brigádjának vezetőjével, Juhász Györggyel, a Miskolc 10. posta „József Attila” szocialista brigádjának vezetőjével, Kasza Ferencnével, a Miskolc 1. postahivatal szakszervezeti tanácsának titkárával, Kecskeméti József-nél, a Miskolc 1. postahivatal távbeszélő központ „Zrínyi” szocialista brigádjának vezetőjével, Korencsik Bertalannal, a Miskolc 2. postahivatal „Rakéta” szocialista brigádjának vezetőjével, Marczis Andrásnéval, a Miskolc 1. postahivatal „Popov” szocialista brigádjának vezetőjével, és Madai Pálnéval, az Igazgatóság „Tyerskova” szocialista brigádjának vezetőjével.

— A szocialista brigádok mikor és milyen formában szereznek tudomást a gazdasági célkitűzésekről?

Madai Pálné: A mi brigádunknál ez nagyon egyszerű. Mivel az Igazgatóság tervosztályán dolgozunk, már a gazdasági tervek kialakításában is részt veszünk. De az Igazgatóság többi brigádja is részletes információt kap az év elején megtartott termelési tanácskozáson.

Korencsik Bertalan: Termelési tanácskozás után közvetlenül brigádértekezleteket tartunk, ahol egyenként és összesen tesszük meg vállalásainkat, s ezt bevezetjük a brigádnaplóba.

Marczis Andrásné: Ugyanígy történik nálunk is...

Ivanics Kálmán: A Távközlési Üzemnél szintén.

— Tehát a brigádokra lebontott gazdasági terv képezi a munkaverseny alapját. Vagy nem?

Drizner György: A dolog azért nem annyira egyszerű! Nem egy esetben előfordul,

hogy bizonyos átfedések miatt a brigád nem pontosan értelmezi a feladatát, vagy mások nem tudják konkrét formába önteni vállalásaikat.

— Hogyan lehet erről információt szerezni? Hogyan lehet a vállalásokat „jó útra terelni”?

Kasza Ferencné: A Miskolc 1. hivatálnál bizottság alakult a vállalások tartalmának vizsgálatára. Vagyis a vállalások megfogalmazása és a brigádnaplóba való bevezetése után e bizottság elkéri és vizsgálja a terv és a szocialista munkaverseny célkitűzéseinek összhangját. Ahol a vállalás nem pontos, vagy nem meghatározott, ott el ajánlasi jogával. Mindezt természetesen a szakszervezet felügyelete mellett teszi.

Drizner György: Tagja vagyok e bizottságnak, s tapasztalom: egyre kevesebb vállalás szorul kiegészítésre, a gazdasági tervhez való illeszkedésre.

Ivanics Kálmán: Pár évvel ezelőtti nem mindenkinek volt szívügye a brigádnaplóba bevezetett vállalás és munkaverseny-eredmény. Volt, aki leigényített, de amióta szigorúbb az értékelés és nagyobb a jó értékelés nyomán jelentkező jutalom, odafigyelnek.

Marczis Andrásné: Mi az, hogy odafigyelnek? A „Popov” brigád tagjai szinte nap, mint nap értékelik a tervteljesítést!

Kecskeméti Józsefné: Külön jegyzetfüzetet vezetünk a díjkiosztásokról, brigádversenytablóval vezetjük a grafikonokat!

— Emellett: van olyan terület, ahol nem mutatható ki „fehőren-fekőten” a verseny eredménye. E brigádok teljesítményét hogyan értékelik?

Kasza Ferencné: Igyekeztünk mindenhol megtalálni az értékelési feltételeket. A teljesítményeket önmagunkhoz hasonlítjuk! Nem lenne reális, ha egy felvevő brigádot automatikusan hasonlítanánk egy másikhoz, vagy ha csak a termelés mutatóit néznénk az értékelésnél. A fejlődést előző évi bázisadatokhoz hasonlítjuk, például összevetjük az előző évben befutott panaszok számával. Súlyval esik a latba a magatartás és a szocialista módon élés, tanulás.

Juhász Györgyné: A pénztáros brigád vagyunk. Sokáig keresgettük a módját a pontosan meghatározható verseny célkitűzéseknek. Megtaláltuk!

Drizner György: Jelenleg komplex értékelés folyik, és csaknem százszázalékos objektivitást eredményez. Segítségét jelent az is, hogy újszólván, mindenütt negyedévenként osztályonkénti termelési tanácskozást tartanak. Vizsgálják, hogy az osztály mennyire maradt el a terv részarányos teljesítésétől, mely brigád marad el a vállaltól.

Korencsik Bertalan: Nem végezhetnénk jó munkát, ha színtelenül nem tanulmányoznánk a félévre, vagy negyedévre lebontott terveket, ha nem a tervszámok ismeretében rugaszkodnánk neki újra és újra a feladatoknak.

Madai Pálné: — Van nyilvánosság is. Hiszen enélkül nincs igazi verseny. A dolgozók tudják, hogy mit és miért csinálnak.

— Milyen erőfeszítéseket tesz a gazdasági vezetés a tervfeladatok és a szocialista munkaverseny menet közbeni összehangolásért?

Kasza Ferencné: Az igazgatóság minden félévben megrendezi a brigádvezetők találkozóját, ahol a vállalások és a tervmutatók összevetése a fő téma. Az idén úgy nyertük el a vándorzásdíjat, hogy az igazgatóság vezetői és a brigádvezetők menet közben több ízben mérlegették a verseny állását. A szakvezetés mindent megtett a jobb munkafeltételek biztosításáért.

Madai Pálné: Igen! Mi is megkaptuk az igazgatóság felhívását. Igyekeztünk teljesíteni az abban foglaltakat. Hiszen közös érdekünk a terv teljesítése.

— Tehát a brigádnak emberformáló kötelességei megfogalmazódnak, ezek is beírtnak a naplóba?

Kecskeméti Józsefné: Éppen úgy, mint a gazdasági vállalkozás! A nyugdíjasok patronálásától, az árvák örökbeadásaig minden...

Drizner György: A vállalkozók a tervfeladatokon túl a szocialista kollektívává kíváncsols módokat és célkitűzéseit is tartalmazzák. Amennyiben nem, vagy csak nagyvonalúan, akkor a felülvizsgáló bizottság javaslatot tesz. Bizonyos, hogy a miskolci szocialista brigádok azon törekvése, hogy a munkaverseny célkitűzései összhangban legyenek a tervekkel a jövőben is, meghozza majd gyümölcsét.

Marion István

A nyár legforróbb napja

Lengyelország felszabadulását ünnepelték — Balatonalmádban

Forró pillanatok, órák, sőt napok adódtak a Balatonalmádi postás üdülőben. Ilyen volt az első magyar vendégek ismerkedési estje, olasz szakszervezeti üdülők fogadása, s nem utolsósorban Lengyelország felszabadulása évfordulójának megünneplése, július 22-én, negyven lengyel postás jelenlétében.

— Tulajdonképpen már 21-én, az ismerkedési esten kezdődött a barátkozás — mondja Deák József, az üdülő gondnoka. — Egymás népdalaira, partizánóráira és táncaira tanították egymást. Reggelig tartottak a pohárköszöntők.

Másnap, 22-én a lengyel nemzeti színű zászlókkal és virágokkal feldíszített asztalok egyikenél már mi is ott ültünk fotóriporter kollégákkal, és hallgattuk Szép Jánosnének, a magyar vezetőnek ünnepi megemlékezését. A Postás Szakszervezet nevében üdvözölte a lengyel vendégeket felszabadulásuk 28. évfordulóján. A csoport vezetője Janina Góral ezután röviden beszámolt az újjáépítés éveiről, az ország felemelkedésének időszakáról. A lengyel-magyar barátságot élte Eugénia Pacan, a Katowicz területi bizottság kultúrfelelőse is. Több dísz-távirat érkezett Budapestről és az ország más részeiről. Gazdasági és szakszervezeti vezetők, postás dolgozók üdvözölték lengyel kollégáikat az ünnep alkalmából.

Ebéd után, kitámasztva a szívet, megkérdeztem többeket: hányadszor jár Magyarországon?

A válasz általában az volt: — Először! — De rögtön hozzátették: — Jól érezzük magunkat, eljövünk máskor is!

— Nyolc igazgatóság, tehát egész Lengyelország területéről jöttünk — mondta Janina Góral. — A negyvenes létszám csekély, ahhoz viszo-

nyítva, hogy jelenleg 220 ezer a postásunk. De a csereüldöttes-rendszernek immáron hagyománya van, hiszen 1957 óta folyik.

— Szintén először jár Magyarországon?

— Nem! 1963-ban egy üdülőcsoport tagja voltam, tavaly egy Lengyelországban üdülő magyar csoportot vezettem. Az év folyamán nagyon sok levelet kaptam újonnan megismert magyar barátaitól. E leveleknek köszönhetem, hogy a szakszervezet most engem jelölt vezetőnek.

— A magyar csoportok jól érzik magukat Lengyelországban?

— Igen! Zakopánében van az állandó tartózkodási hely, de elvisszük őket a tengerpartra és megmutatjuk Var-sót is.

— Önök is ellátogatnak Budapestre?

— Négy napot töltünk ott. — Rövid itt-tartózkodása alatt mit kedvelt meg a legjobban?

Janina Góral egy pillanattal gondolkozik, majd mosolyogva válaszolja: — A magyar barátság, a borokat és a kellemes vizű Balatont. Az Északi Tenger 8—10 fokkal hidegebb.

Ezután mi is együtt énekelünk velük. Felcsendültek a legszebb lengyel partizánadalok, a magyarok kurucnótákkal válaszoltak.

A délutáni zápor ellenére úgy érzem: ez volt az idei nyár legforróbb napja az almádi üdülőben.

(M. I.)

Felhívás a postás dolgozókhoz

A magyar szakszervezetek központi lapja, a Népszava, ebben az évben 100. évfolyamába lépett és 1973. január 5-én ünnepli első megjelenésének centenáriumát. Az évforduló alkalmából a Postások Szakszervezete elnöksége és a Posta-vezérigazgatóság szervezett akciót indít a Népszava olvasótáborának további növelésére. Ünnepi célkitűzésünk, hogy a nagy múltú, haladó hagyományokkal rendelkező munkásújság, amely hivatásából fakadóan ma is egyik legjelentősebb napilapunk, még több olvasóhoz jusson el és elérje a napi 300 000-es megjelenési példányszámot. A kezdeményezés a szakszervezetektől indult és a feladat megvalósítását valamennyi ágazati szakszervezet támogatja.

A Postások Szakszervezete és a posta munkásmozgalmi és szakmai kötelességének tartja, hogy a következő időszakban kiemelt feladatát tegye a Népszava terjesztését és háttékony szervező munkával elérje a kitűzött célt, a napi 300 000-es példányszámot.

A jubileumi akció során a Postások Szakszervezete elnöksége és a Posta-vezérigazgatóság számít valamennyi választott testület, postalagazgatóság és hivatal, szakszervezeti tisztségviselő és gazdasági vezető tudatos, aktív közreműködésére. Elvárja, hogy a postás dolgozók odaadó, lelkes, fáradtságot nem ismerő munkával sikerre vigyék az akciót.

Szakszervezetünk és a posta köszöni a kiemelkedő eredményekkel a 100 éves Népszavát!

Besenyi Miklós
főtájtár

Horn Dezső
miniszterhelyettes,
postavezérigazgató

Karancsaljai színes szőttes

Ezúttal a nógrádiak életéből villantunk fel néhány képet. Kezdjük a ballagásarmati járási bizottság figyelemre méltó, követendő példájával: Czudar Sándor járási titkár és Badó István, gazdasági felelős rendszeresen járják a hivatalokat. Szakmai, szakszervezeti, munkavédelmi szemle, őrárat ez. A tapasztalatokról azonnal készül a főljegyzés, a javaslat. A területi tanácshoz eljuttatott papírosomaj nyomhat vagy fél kilót. Szerelpe ezek között a kézikösi-utánpótlástól, a munkaruha és bérezési problémákon túl, a rossz távbeszélő hallási viszonyokig minden...

Javaslatalk nyomán, ahol lehet, azonnal segítenek — a ki-fogásolt vonal például új erősítőt kapott, megjavultak a távbeszélőfeltételek.

Nem marad csak papíron

A járásban olyan rossz volt a közhangulat, úgy megosztottak a vélemények, hogy nem lehetett járási titkár választani, mert a csoportok egymás jelöltjeit szavazták le és Czudar Sándor felső megbízással, ideiglenesen végezte ezt a munkát: a közelmúltban megválasztották. Tekintélye van a szakszervezetnek, mert tesz a dolgozóikért.

Országosan gond a szervezés a szétszórta, kis hivatalok

összefogása. De különösen az Nógrádban, ahol összesen két város van, Salgótarján és Ballagásarmat: 109 kishivatal. S még a nagyhivatalok sem problémamentesek. A Salgótarján 1. sz. ph. megérett a lebontásra. Szerelpe is a tervekben az új postaépület, de az ismeretes beruházási korlátozás ezt is törölte. Ez a leg-főbb gondja Jaeger Edénének, a hivatal szb-titkáranak. Nem kezdő a mozgalomban, míg a férje volt a titkár — most a megyei tanácsnál dolgozik — az asszony aranyérmes szocialista brigádot vezetett, s megyei közgazdasági felelős volt.

Jó, hogy asszony a titkár, hiszen a hivatal 60—67 százaléka nődolgozó. Először áll nő az szb élén! Őt szocialista brigádjuk van, a legutóbbi értékelés szerint egy „ezüstös”, kettő bronzos és kettő okleveles. Ritkaság: e hivatalban nincs felvétel, teljes a létszám, perze papíron: mindig van beteg, gyermekgondozási szabadságos, de munkaerőhiány nincs!

Jó kezekben az szb

Pedig a körülmények nem jobbakk, sőt talán rosszabbakk, mint máshol. Kínítotték az épületet, most kultúrtermük sincs, ott működik a számítógép két adatszolgáltatónak. A pincét, ahol a távbeszélőkábelek vannak, időnként elönti a víz: jú-

nusban egy hét alatt egymás után kétszer szakadt meg ezért a nemzetközi forgalom. Most vízhatlan betonágyba rakják a kábeleket, áthelyezték a becsatlakozást, ahol rendszeresen beomlott a víz. Megállapodtak a helyi KIOSZ-szal, s annak a kultúrtermét használják értekezletre. Modernizálták a kézbesítők helyiségét, festették, újrabútorozták, neonvilágítást, elektromos kézszárítót szereltek. Igaz, az utóbbi csak a kézmosókagyló fölé, hiszen mosdót, öltözőt nincs hová építeni. Abban bíznak, hogy a következő öt éves terv a gyorsan fejlődő város postahivatali gondjait is megoldja.

„Feszültség” az szb és a szakvezetés között

A növekedés gondjai a legnagyobbak a Nógrád megyei Távközlési Üzemnél is. Ez a kollektív megérdemli a gondoskodást, 1969-ben: Szocialista munka üzene, 1970-ben: Szocialista munka üzene I. fokozat minősítés 5-ös. Széchenyi brigádjuk a posta kiváló brigádja. Ebben az üzemből példásan „feszült” a viszony a vezetők és a szakszervezet között. Az szb magas mércét állít a vezetés elé, követel, érvel, néha már az adott lehetőségeken túl is. A vezető pedig, ahol lehet, segít.

Egy friss példa: a Távközlési Üzem most költözött más épületbe. A munkakörülmények jók, de az öltöző, mosdó a régi épületben volt, aminek kiürítését a háztulajdonos — jogosan — követelte. A szakszervezet nem engedte az új épület erre még alkalmatlan pincéjébe áthelyezni az öltözőt. Át kell előbb építeni — határozták el. De az épületre, amíg nem kerül telekkönyvileg postai tulajdonba, nem lehet költeni. Ez az ügy is kedvezően oldódott meg. Van az épület mellett egy száraz, világos garázs. Átmenetileg ide kerülnek az öltözőszekrények. Az átirás után a pincét a szakszervezet igényei szerint egyszékes fürdő-öltözővé alakították. Most búcsúztatták nyugdíjba vonulása alkalmából elnöküket, Gulyás Károlyt, aki negyven esztendőig végzett szakszervezeti munkát. Nehéz lesz pótolni.

A nagybányai postahivatal — mintát lehetne venni róla — nem marad egyhamar „gazda” nélkül, mert bár vezetője, Kassai Vilmos 32 éve postás, mindössze 58 éves. Akkor épült több mint kétszeresére a hivatal, amikor ő idekerült. Szép, tágas, tiszta, nyolc kézbesítő, és nyolc hírlapkezelő közül 25 nő, egyedül 6 a férfi.

Otthonos légkörű hivatal

A hivatal igazi otthon. Mindenütt virág, szőnyeg, faliszőnyeg, (!) hazulról hozott, bekeretezett, kovácsoltvas virágtartó, térelválasztó elemek, a

dolgozók és a dolgozók hozzá-tartozóinak munkái. Erődik annak a vezetőnek a szervező munkája, akinek hivatali falát két elismerő oklevél és négy kiváló dolgozó oklevél is díszíti.

Ritka az a törődés, amivel a hivatal vezetőjét a párt- és tanács szervek rendszeresen beszámoltatják. S a másik oldal: nincs olyan termelési értekezlet a postán, amire a párttól, a tanácstól kettő-hárman ki ne jönnének.

Létszámihiány!

Nem dolgoznak rosszabbul, de sok a gondjuk azoknak a kishivataloknak, ahol létszámihiány keseríti a mindennapot. Ez a helyzet a Salgótarján 4-es (Zagyvapálfalva), a karancsaljai hivatalban.

Zagyvapálfalván Bognár Sándor, aki 47 éve postás, már háromszor hirdett a „Nógrád” című lapban, személyesen járt a tanács munkaerő-gazdálkodásánál, hogy küldjenek kézbesítőt. Nyáron négy iskolás gyereknek ad egy körzetet, az egyik viszi a leveleket, szedi a tv-díjak egy részét, a másik az újságot hordja. A három tiszti munkahelyen ketten dolgoznak. De állandó helyettesít is nehéz kapni, hiszen Karancsaljára se jutott: Sziklai Jánosné félig bejegen dolgozik, fáj a dereka, gyuladt a szeme, de nem tudnak helyettesít küldeni. A megyei szakszervezeti szervező szerint legnagyobb baj, hogy a három éves gyermekgondozási sza-

badságra menők helyére nem vehetnek új erőket, hanem „lelű”, az állandó helyettes. S ez éppen ennek a beosztásnak a lényegét szünteti meg.

Életveszély!

Utóljára hagytuk a legkeservebbet, a karancsaljai hivatalt. Magánkézben levő vályogház. A horpadt, ócska tetőn át beömlik az eső, kívülről mállasztja a roskatag falat, amelyen már nincs vakolat és egy helyen végig is repedt. Kevés ilyen életveszélyes postaépület lehet az országban! Minden évben szerepel a tervekben az új hivatal építése, aztán elmarad. A tanács biztosított egymás mellé két telket. Az egyik felépült a Takarékszővetkezet szép épülete, a másikon ma még Andó Alfrédné hivatalvezető kukoricát termel. Hazafelé, innen két kilométerre, Lapujtón megsumajzattam. A jaffát díszes, modern, faburkolatú bisztróban kaptam, ahol hűtőpultok, presszógép, lemezjátszó szolgálja — helyesen — a falu vendéglátóipari kultúráját. De a kontraszt a karancsaljai takarékszővetkezet, a lapujtói bisztró, és a posta között aláhúzza a „fontossági sorrend” gondolatát. E megével kapcsolatban a Bu-vi Szakszervezeti Területi Tanácsának, a munkavédelmi felelősnek — nem lehet fontosabb dolga, mint megakadályozni, hogy újra kihúzzák az új hivatalok listájából Karancsalja nevét.

Faludi András

116 pontos TIG-győzelem

Augusztus első vasárnapjára volt kitűzve, de gyakorlatilag már csütörtökön megkezdődött az 1972. évi Postás Kulturális- és Sportnap, amelyen szakszervezetünk Budapesti Testnevelési és Tömegsport Bizottsága rendezésében hat szakszervezeti tanács: a Budapesti Postaigazgatóság, a Budapesti Távfestő Igazgatóság, a Budapest-Vidéki Igazgatóság, a Helyközi Távfestő Igazgatóság, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság és a Budapesti Csoport válogatott csapatai vettek részt. Természetesen gazdagították, színesítették az amúgy sem szűkös programot a Bp. Postás SE. versenyszakszervezetének bemutatói, nemzetközi találkozó is.

A csütörtöki „előleg” foci volt a szakszervezeti tanácsok válogatottjainak és a másik csoportban küzdő üzemi csapatoknak előmérkőzése, így hát rangadó közönséget hozott a nyitányt. A Budapesti Csoport és a TIG ugyanis hatalmas küzdelem után 0:0-ra végzett, és ezzel az eredménnyel meg is született a válogatott csapatok labdarúgó tornájának első két helyezette.

Atlétikával kezdődött

Vasárnap korán kezdett pezsegni az élet a Lumumba utcai Postás Sporttelepen. Az öltözőkben talpalatnyi hely sem volt már reggel 8 óra körül. A hangosbeszélő felszólította a résztvevőket: „Versenyzők, figyelem, gyülekezzenek a rajthelyeken!” — s egyszeriben megüresedtek az öltözők, s a pályák viszont benépesültek.

Ezúttal is az atlétikák voltak legfrissebbek. Hamarosan megszületett az első győzelem: Sági Istvánné, a TIG dolgozója 13,6 mp-es új rekorddal szaktította át a „cél-szalagot” a 100 m-es női síkfutásban.

Csatorba állt néhány idősebb korosztályú, nem is nagyon régen neves versenyző is. A 3000 m-es gyalogló versenyen felbukkant a sokszoros gyalogló és maratóni országos bajnok Mucsi József ősz feje, de rajthoz állt Dinezs Béla is, aki még néhány évvel ezelőtt a magyar atlétika jelessége volt. Nits Margit pedig olyan eredménnyel nyerte a női súlylökést, melyet 1951-ben magyar bajnokságot lehetett volna nyerni.

Az atlétikai számok közül különösen a férfi 100 m-es síkfutás hozott izgalmakat és vetett fel rendezési gondot. A TIG két futója Frank György és Borlai Gábor egyaránt 11,9 mp-es időt ért el, ezért úrra futottak a végső győzelemért. Az újra futást Frank nyerte. Borlai 20 méter után lerándult.

A 3000 m-es gyalogló versenyen Andrásfay Endre biztosan védte meg tavalyi elsőségét — ami egyébként kevés versenyzőnek sikerült —, Dinezs és Mucsi előtt. De Mucsi így is — a 60. év küszöbén dobogóra került.

Utóljára 1965-ben, a szeptemberi maratoni nemzetközi bajnokság után mentem díjat átvenni — mondotta. — Örülök, hogy rajthoz álltam. Jól esett a gyaloglás, 3000 méter után sem éreztem semmi fáradtságot...

A felnőttek is belopakodtak...

Az egyes helyezésekért komoly küzdelem folyt. Például a női 4 × 100-as váltó utolsó méterein, az utolsó helyen futó RTV-versenyző, Papp Irma is teljes erőbedobással küzdött. Az utolsó helyezést ugyan nem tudta ledolgozni, de szép futása erkölcsi győzelem volt.

Már vagy másfél órája tartott a küzdelem, amikor felhangzott a hangosbeszélőben: „Gyerekek, a társalgóban várnak benneteket...” A gyerekek siettek, hiszen nemcsak a bohócok, de csoki is várta őket. A társalgóból kiszűrődött vidám, csilingelő kacagás hallatán, sok felnőtt belopakodott, s együtt nevettek a kicsikkel.

— Gyerekünk a foci döntőre — hívta még a déli hangszóró előtt szaktársát egy RTV-dolgozó. — Ha győzünk a TIG ellen, még első helyen végezhetünk. — De bármilyen lelkesen szurkoltak, nem sikerült. A TIG — Dobos és Szinyei góljaival — 2:0-ra elhúzott. Pedig a rádiósok támadtak, de Szabó Mátyás, a TIG kapusa kivédte a szemüket.

Alig ért véget a focirangadó, valóságos népvándorlás

indult meg az 1-es számú kispálya felé. Ott került sor az üzemi válogatott, TIG női labdarúgó-bemutatóra. A távfestők 2:1-es győzelmével végződő mérkőzés, női labdarúgók fejlődését igazolta. Zsiga Erzsébet két, és Zilizi Éva egy gólja, ötletes támadások révén született.

A sokoldalú Zsiga Erzsébet

A TIG két gólját szerző Zsiga Erzsébet — vagy inkább így: Hercz Zoltánné —, izgovérig sportszerű POTI-dolgozó a Bp. Postás NB I/B-s női kézilabdacsapatának egyik kulcsjátékosa. Az atlétikai és labdarúgó versenyeken indulhatott, miután ezekben a sportágakban nincs minősítése. Erzsébet két ezüstérmét szerzett.

A jó ebéd után újult erővel lángholt fel a küzdelem. A PSE-tornászok látványos bemutatóján az új tornacsarnokba ellátogató Császár Mónika iránt mutatkozott a legnagyobb érdeklődés. Pedig a fiatal, válogatott tornásznő ezúttal csak „civilben” jelent meg, hiszen a müncheni olimpiára készülődő női válogatott tornászcsapatban bőven akad edzési lehetősége. Császár Mónika újságolta:

— Nagy Zsuzsa sérülése teljesen rendbejött. Edzésbe állt, utazhat velünk az olimpiára. A külföldi vendégek emelték a sportnap színvonalát. A Wiesmark női kézilabdázói tűzijátékkal győztek 11:8-ra a Bp. Postás NB I/B-s csapata ellen. Vendéggyőzelem született a kerékpárosok versenyén is. A bécsi „porfölvárosok” szerezték meg a saklapon a győzelmet Magyar László és Tiszai előtt. Dömötör Sándor, a közelmúlt neves, az utóbbi időben vezetőként dolgozó „stéherese” elmondta: hamarosan rangos versenyeken nyílik alkalom a visszavágásra. Szeptemberben a magyar postás kerekese látogatnak Bécsbe, a város nagydíjért folyó kritériumversenyre.

Egyedül a PSE NB I-es tekezőinek sikerült győzniük az NDK-beli Flóha tekezői ellen. Szanyi, Fischer, Bugovits, Reményi, Nemeth, Szakáll összeállításban. Szanyi Ferenc bizakodva jelentette ki a találkozó után: Jó beleméltetés volt a nemzetközi mérkőzés az NB I. őszi küzdelmeire. Szeretnénk elkerülni a kiesést, sajnos bábúállítási gondjaink változatlanok. Ha a Szegei Építők és az RF Építők ellen győzni tudunk, talán sikerül megkapaszkodnunk.

Még le sem bukott a nap tűztorongja a budai hegyek mögött, amikor sor került az 1972. évi Postás Kulturális- és Sportnap eredményének kihirdetésére. A csapatok felsorakoztak és néhány perc múlva Rammer Dezső, a TIG sportbizottságának helyettes vezetője már boldogan emelte magasba a remek kivitelű serleget. Odébb, az 1-es pályán pedig már hangolt a Postás Szimfonikus Zenekar. Eleméry doktor sportorvos is vette a táskáját, búcsúzott: Örömmel közlöm, hogy ezen a napon munkanélküli voltam. Tessék elhinni, praxisomból mondom, ez is a jó eredményekhez tartozik...

Így igaz. Országos hírű szimfonikus zenekarunk felcsendülő muzikája végül színvonalas, kultúralt „záró

képet” biztosított az idei Postás Kulturális- és Sportnap számára.

A versenyek eredményei

Atlétika, nők, 100 m. síkfutás: 1. Sági Istvánné (TIG) 13,6, (új rekord), 2. Zsiga Erzsébet (Bp. Csoport) 13,9, 3. Moravec Márta (TIG) 14 mp. — 400 m. síkfutás: 1. Szántó Mária (HTI) 67, 2. László Ágnes (TIG) 75,5, 3. Czagyán Mária (TIG) 77 mp. — Magasugrás: 1. Farkas Györgyi (HTI) 135, 2. Papp Irma (RTV) 115, 3. Benkő Katalin (HTI) 115 cm. — Távolugrás: 1. Sági Istvánné 487 (új rekord), 2. Moravec Márta 479, 3. Kada Zsuzsa (HTI) 467 cm. — Súlylökés: 1. Nits Margit (Bp. Csoport) 12,03 (új rekord), 2. Tuza Erzsébet (TIG) 9,54, 3. Pál Mária (TIG) 8,66 m. — 4 × 100 m. váltó: 1. TIG (Moravec, Ságiné, Veres, László) 57,1 (új rekord), 2. Bp. Csoport (Zsiga, Kozemper, Schellné, Nits) 58,6, 3. HTI (Kada, Farkas, Kókény, Kanyicska) 62,4 mp.

Atlétika, férfiak, 100 m. síkfutás: 1. Frank György (TIG) 11,9, 2. Borlai Gábor (TIG) 11,9, 3. Vigh Ferenc (Bp. Csoport) 12 mp. — 400 m. síkfutás: 1. Igloi József (TIG) 58,1, 2. Fodor Ferenc (Bu-vig) 59,8, 3. Nagy László (Bp. Csoport) 60,4 mp. — 1500 m-es síkfutás: 1. Madarassy Gyula (TIG) 4:38,2, 2. Eder Ferenc (TIG) 4:45,3, 3. Süveges András (HTI) 4:55,8 perc. — 3000 m. gyaloglás: 1. Andrásfay Endre 15:03,4 (új rekord), 2. Dinezs Béla 15:34,0, 3. Mucsi József 16:09,0 perc (Mindhármán TIG.). — Magasugrás: 1. Lánckzy László (HTI) 165, 2. Csomor József (TIG) 165, 3. Kreskó Tamás (Bp. Postaig.) 165 cm. — Súlylökés: 1. Bálint Gábor (Bp. Csoport) 11,14, 2. Ikervári István (Bp. Csoport) 10,42, 3. Uglyai Attila (RTV) 10,09 m. — Távolugrás: 1. Kelemen György (Bp. Postaig.) 628 (új rekord), 2. Csizi István (RTV) 612, 3. Frank György 592 cm. — 4 × 200 m-es váltó: 1. TIG (Eder, Andrásfay, Falus, Frank) 1:44,6, 2. HTI (Ladányi, Kalló, Árvai, Süveges) 1:46,3, 3. Bp. Csoport (Vigh, Pásztor, Bréda, Nagy) 1:46,8 perc.

Labdarúgás, válogatott csapatok: 1. TIG, 2. Bp. Csoport, 3. Bu-vig, 4. RTV, 5. Bp. Postaig., 6. HTI. — Üzemi csapatok: 1. Jármutelep, 2. Teréz, 3. Bp. 78., 4. RTV, 5. Salgótarján, 6. 14-es Gőc.

Asztalitenisz, nők: 1. Hindi Sándorné (TIG), 2. Kolos Ferencné (TIG), 3. Peineházi Gyuláné (HTI). — Férfiak: 1. Nagy Ferenc (TIG), 2. Csintalan László (Bp. Postaig.), 3. Hajdú Károly (TIG).

Röplabda, nők: 1. Bp. Csoport, 2. TIG, 3. HTI. — Teké, férfiak: 1. Sárk Sándor (Bu-vig) 495, 2. Pintér Lajos (HTI) 460, 3. Nagy János (TIG) 457 fa. — Sakk, nők: 1. Somogyi Zoltánné (Bu-vig), 2. Szűcs Eszter (HTI), 3. Sipos Erzsébet (TIG). — Férfiak: 1. Gémesi Miklós (TIG), 2. dr. Onódi István (Bp. Csoport), 3. Kálai Gyula (HTI).

Az összesített pontversenyben ezúttal is a TIG, a Budapesti Távfestő Igazgatóság szakszervezeti tanácsának válogatott csapata győzött. A

Pillanatképek

A versenybírósg

pontverseny végeredménye: 1. TIG (492), 2. HTI (376), 3. Bp. Csoport (285), 4. RTV (212), 5. Bp. Postaigazgatóság (175), 6. Bu-vig. (164) pont.

Vedres József

Szántó Mária

Nits Margit

Sági Istvánné

Az életmentő

Egy újsághír: A május 18-i Csörtő utcai tűznél a tűzoltók munkáját nagymértékben segítette a ház lakóinak önfeláldozó, bátor segítségnyújtása. Különösen kitűnt veszélyt nem ismerő magatartásával a 20 esztendőes Almási Béla, a Posta Központi Jármutelep dolgozója. A Minisztertanács Almási Bélának az „Életmentő” emlékérmét adományozta. A kitüntetést Kelemen Lajos, a Fővárosi Tanács általános elnökhelyettese nyújtotta át.

Szemtől szembe ütköz a hőssel. Igazi mai srác, hosszú hajú, széles vállú, biztos fellépésű. Nem tartja hősek magát. Szerinte ezt mindenki megtette volna. Lehet! De az biztos, amit Almási véghez vitt, az nem mindennapi.

— Hogy történt?

— Apámmal és feleségemmel a kilencedik emeleten lakunk. Apu akkor kórházban volt, feleségem a hetedik hónapban. Jól emlékszem a folyosóra, mert akkor volt a harmadik magyar-román mérkőzés Belgrádban. Irto boldogság volt, hogy tovább jutott a csapat. Lefekvés előtt segítettem feleségemnek, kimostunk, lefeküdtünk. Jó alvó vagyok, de feleségem rázott, keljek fel, mert tűz van. Nem akartam elhinni. Egy betonházban nem lehet tűz. Aztán hallottam az eszelős kiabálásokat: „Segítségek!”, „Gyilkosok!”, „Mentse meg minket!” Ki akartunk menni a folyosóra, de ott oly meleg és füst volt, hogy elvesztettük egyensúlyunkat. Gyorsan visszamentünk, bezártuk az ajtót, s tehetetlenül vártunk. Néztük a tűzoltókat...

— Nem félt?

— Ha azt mondom, nem, talán nem hiszik el. Pedig nem féltam. Hittem, hogy megmenekülünk! Még arra is volt időm, hogy összeszedjem az iratokat, a pénzt. Egyszer csak azt hallottam, hogy fölöttünk a tizedik emeleten berobbant a lakás. A fönt lakó szomszéd, Rolencz Gyula segítségért kiáltott. Beálltam az ablakba. Gyula egymás után leeresztette két kisfiát, elkaptam őket és gyorsan elhelyeztem a szobában.

— Hogy tudott megtámaszkodni az ablakban?

— Nem kapaszkodtam, akkor nem tudtam volna megfogni őket. Közben Gyula összeégett. Utolsó erejével még leengedte feleségét, aki szintén állapotos volt. Elkaptam az asszony lábát, de megcsúszott a kezemben. Az utolsó pillanatban sikerült elkaptam. Aztán Rolencz emeltet be a lakásba. Borzalmasan nézett

ki, de nem jajgatott. Arra kért, hogy a családját helyezzem biztonságba.

— Hogy menekültek meg?

— A lépcsőn megérkeztünk a tűzoltók. Locsolták a folyosót. Kiszabadultunk!

Amikor leérték az utcára, valaki a tömegből azt mondta: „Könnyű volt ennek a fiúnak, biztos artista.” A szerencsétlenség után Almási a Honvéd kórházba, feleségét a Baleseti-be szállították. Másnap reggel megszökött a kórházból, mert hallotta: osztják az új lakást...

— Előbb visszamentem a Csörtő utcába. Sirógörcsöt kaptam, amikor felértam. Csaknem mindenünk odalett.

Az Almási családot, mint a többiek, „kárterítette” a biztosító. Pénzben körülbelül a felét kapták annak, amijük odaveszett (?). A hűtőgépet például először teljes értékben kártérítették, később csak a hatvan százalékát fizették ki, mert kiderítették, hogy nem volt új. Az életmentésért a tanácstól 2000 forintot, a biztosítótól 1000-et, a Postavezérgazgatóságtól 800 forintot és 3 nap szabadságot kapott. Ha a családot nem tudja megmennteni, a biztosítónak 120 ezer forintot kellett volna kifizetni a családért a hozzátartozóknak.

A napokban Almási Béla felesége világra hozta gyermekét. A kicsi és az édesanya makkegészséges. Rolencz is megszületett már gyermekét, de férje a baleset után 14 nappal életét veszítette, most szükség-lakásban laknak. Ha felépül a régi, akkor visszaköltöznék. Hogy mikor, nem tudja.

Almási a Posta Központi Jármutelep automata-műhelyében dolgozik, szakmunkás. Hivatásos gépjárművezetőből tett vizsgát. Gépkocsivezető szeretne lenni — a postánál...

(P. S.)

Szlovák gyerekekkel

A magyar és a szlovák posta és a két szakszervezet szervezésében júliusban lánycsoportok cseréjére került sor. A magyar postások gyerekei Trencséntelepen nyaraltak, de néhány napot Pozsonyban is voltak. A szlovák csoport július 6-án érkezett a balatonboglári gyerekküldőbe, 20-tól 24-ig Budapestben voltak. A magyar és szlovák vezetőkkel, s a gyerekekkel beszélgettünk

élményeiről. A magyar kíséző, Németh Jánosné, a Központi Vezetőség tagja: E 35 fős csoportban — mondotta — 8–15 éves kislányok vannak, természetesen postásgyerekek.

A boglári majd két hét egyetlen keserve, a mostoha időjárás volt. De azért nem unatkoztak: játszottak, barátkoztak a magyar gyerekekkel Sportvetélkedőket szerveztek megtanulták egymás dalait, játékeit, kétnyelvű műsor volt a táboriünnél. Ha aztán kisütött a napocska, rohantak a vízhez. Kézze-lábbal, felbeszédde olyan közösség, olyan barátság alakult ki, hogy meg sem lehetett különböztetni, melyik magyar, melyik a szlovák. Hajókirándultak Tihanyba, Almádba, s az utolsó napon sétahajóztak a Balatonon. Pesten elmentek az Allatkertbe, a Vidám Parkba, felültek az úttörővasútra és a metróra.

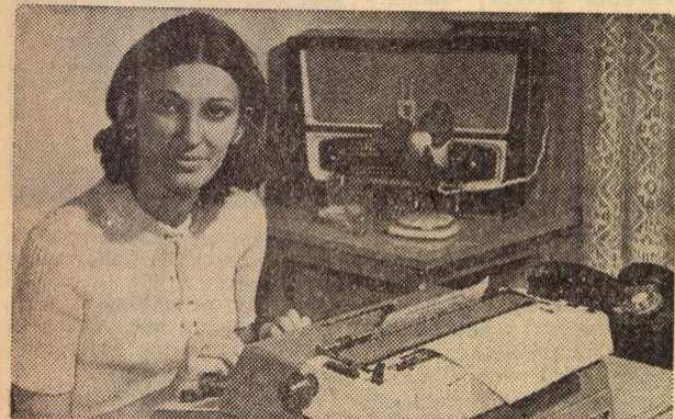

Megérkeztek Szlovákiából

Több jegyet – jó színdarabokhoz!

A postás szakszervezeti kongresszus határozatának III/9 pontja kimondja: „Töreknünk kell a postás dolgozók művészi izlésének fejlesztésére.”

Mező Piroska, a Csekkleszá-
moló Hivatal közönség-
szervezője nagyon fiatalon, 21 éve-
sen vállalta a szakszervezeti

(Fotók: Berke László)

megbízást, a KISZ vezetőségi tagsága és a kultúrfelelőség mellé. Emellett gimnáziumi érettségét tett, segédtiszt tanfolyamot végzett és általános előadói munkát végez a Csekkleszámoló Hivatalban. Három esztendő közönség-
szervezői tapasztalata után méltán vállalkozhat véleménymondásra.

Mindenekelőtt tekintetbe kell venni, hogy a hivatal dolgozóinak 98 százaléka nő, s négy helyen dolgoznak, az a közönség-
szervezőnek nem feladata, hogy a rosszult menő darabokat segítse, hogy a maradókat eladja. S a gyakorlatban mégis az a helyzet, hogy ha jól megy egy színház-
darab, kevesebb jegy jut a munkahelyekre. Rövidlátó kultúr-
politika ez! Hiszen éppen az segítené a munkát, ha azok, akik az üzemekben kínálják a jegyeket, minden csemegéhez is jegyet tudnának adni. S ráadásul éppen a Darvas-pro-
dukció nem tartozik a könnyű előadások közé. Ha több jegyet adnának az irodáknak, biztosan kevesebb maradna a színházpénztárban.

Sokat beszélünk arról is, hogy növekednek az egyszerű dolgozók igényei. S mégis, mindig újra meglegőben tapasztaljuk az ezt igazoló tényeket. A csekkleszá-
moló jegyigénylői például leginkább a Madách és Vigaszínház műsorát kedvelik, pedig ezek darabokat, társadalmi drá-

mát, történelmi színművet, vígjátékot. Ezeknek ilyeneket ajánl.

Az ő munkájában is sokat segít a brigádmozgalom, pontosabban, annak kulturális célkitűzései. Az egyik szocia-
lista címért küzdő brigád csak az idén megnézte a „Bűnbe-
esés után”-t, a „Furcsa pár”-t,

tartoznak. S a lányok – az 1400–1700 forintot kereső lá-
nyok – általában az 1–6. sorba kérik a jegyeket. Oda-
adják érte a 30–40 forintot. S 17 forintnál olcsóbb jegyet nem lehet eladni!

Szép eredmény, hogy a mintegy 350 főt foglalkoztató hivatalban havi 100–105 jegy megy el. Persze, ez hullámlik, idén februárban például 135, májusban 75 jegyet vettek. Az említett problémák megoldá-
sával – jegyek biztosítása valamennyi kapós produkció-
hoz, több, jobb hely juttatása – segíthetne abban, hogy az üzemi közönség-
szervezők még több embert vonjanak be a rendszeres színház- és opera-
látogatók körébe, és többször juttassák el azokat, akik már vásárlóik.

Faludi

Mi újság a Benczúrban?

Gazdag programot kínál a Posztás Művelődési Központ az újabb szezonban. Kezddük az „Erkel Ferenc” Zeneiskola 1972–73. tan-
éve, ahol ötvenes kortól taní-
tának gyermekeket zongorázni, hegedülni, cselezni, énekelni, klasz-
szikus- és jazzgitározni, harmó-
nikázni. Egy szöveves zenei előké-
pést nyújtunk. Ezen kívül a zene-
iskola magyar népdalszokat is
indít, ingyenes képességvizsgálat-
tal. Postásoknak a tandíj kedvez-
ményes.

Ismét megkezdik működését a Tancdal Stúdió Tolódy Mária ve-
zetésével. A tanfolyamok és Kovács
Magda korrepetitortan tanszakokra
augusztus 23-tól 17–20 óráig, VI.
kerület Benczúr utca 27., II. eme-
let. Telefon: 228–483 (17 óráig).

Torna és balett gyermek-
tanfolyam kezdődik kezdők és ha-
ladosok részére 5 éves kortól. A
foglalkozás hetenként 2 óra, szer-
dán vagy pénteken délután. A
tanfolyam szeptembertől június
végéig tart. Evi tandíj: 600 forint,
postásoknak 400 forint, amely havi
részletekben is fizethető. Be-
iratkozás: szeptember 1-én és 6-án
16 óráig. A tanfolyamvezető:
Pásztor Klára.

Német, angol, orosz és eszper-
anto nyelvtanfolyamokat szervez-
nek kezdők és haladosok részére a
jelentkezők számától függően. A
60 órás (kb. 8 hónapos) tanfolyam-
ok beiratkozási díja 200 forint,
postásoknak 140 forint. Foglalko-
zások: hétfőn, kedden, csütörtök-
ön 17 óráig.

Beiratkozás: angol: szeptember
26-án és 28-án. Német: szeptem-
ber 25-én és 26-án. Orosz: szeptem-
ber 25-én és 26-án. Eszperanto:
szeptember 25-én és 17 óráig.

Szabás-varrás tanfolyamot szer-
veznek szerdán 15 és 19 órakor a
jelentkezők számától függően. A
30 órás (kb. 4 hónapos) tanfolyam

A PANASZOK SORSA

„Az érdekvédelem fontos
része a dolgozók panaszainak
intézkedése. El kell érni, hogy
az ügyeket az intézkedési ha-
táskör szerint az illetékes he-
lyen rendezzék (szakszerveze-
tünk IX. kongresszusa hatá-
rozataiból).”

Milyen panaszokkal és hová
fordulnak a Debreceni Posta-
igazgatóság dolgozói? Ezt ku-
tattam Szolnok 1. postahi-
vatalban, ahol dr. Egel Lajos-
nével, a hivatal vezető-kirá-
val és Riegler László hivatal-
vezetővel beszéltem e té-
máról.

— A panaszok a bérezéssel,
az időbesorolással és az ellá-
tással kapcsolatosak — tájé-
koztat Riegler László. — A
bérpanaszok egy része az új
besorolásra vonatkozott, de
nagyobb fele alaptalan volt.
A jogosakat rendeztük.

— A bérelszámolással kap-
csolatos ügyek többsége a
bér- és munkaügyi osztályok
„lassú kooperációjából” adó-
dott — tájékoztatnak. —
Nemrégiben az egyik dolgozó
munkabérének csak a felét
kapta meg emiatt.

Az osztott munkaidő

Helyes módszer, hogy ha a
dolgozó bérpanaszával a hi-
vatalvezetőhöz fordul, akkor
nyomban kéri az igazgató-
tól a bérszámfejtéssel kapso-
latos okmányokat, s megmu-
tatják a dolgozónak. A mun-
kaidővel kapcsolatos panaszok
elsősorban az osztott munka-
időből eredtek. Például 12
távbeszélőkezelőből 8-nak
ilyenben beosztása. Bár nem
változott a napi hétértás mun-
kaidője, de gyakorlatilag 8
— 9 órát dolgoztak. Szinte tu-
dományos felderítést végeztek,
s az eredmény: megszüntették
az osztott munkaidőt. A hi-
vatalnál ma már törvény: a
kismamákat, a gyermek hat-
éves koráig nem osztják be
éjszakára.

Legtöbb panasz az új egyen-
ruhával kapcsolatos, amelyek
abból adódnak, hogy a belé-
pés vagy a kihordási idő le-
járta után a dolgozók késve
kapják meg.

Az ebédet a Betonelemgyár-
ból hozzátják, ezzel kapso-
latban is volt több panasz, de
rendeződött.

Kitűnt, hogy amit lehet,
szóban intéznek el, csak azt
rögzítik írásban, amelyet a
hivatalvezető nem tud a saját
hatáskörében rendezni.

Szolnokon átlagosan panasz
a szociális létszámhiány hiá-
nya. Ez azonban csak néhány
év múlva orvosolható, amik-
or a hűvelapozás és a kéz-
besítés az új pályaudvari
hivatalban történik, s felsza-
badul a hely. Kérés a Debre-
ceni Postaigazgatóság vezető-
jéhez, a tervek elkészítésénél
kellő időben, a munka kezde-
tekor vonják be a postahiva-
lat vezetőit, a szakszervezeti
bizottságot, mert mégis ők
lesznek a „fogysztók”.

— A kérés jogos — mondja
Nagy Tiborné, az Igazgatóság
vezetője —, gondoskodom ar-
ról, hogy teljesüljön.

Az ígéretet köszönjük, és
nézzük meg, hogyan foglalkoz-

nak a dolgozók panaszaival
az igazgatóságon. Dinda Gyula,
a területi szakszervezeti taná-
cs titkárhelyettese egyetért
az igazgatóság vezetőjével.

Besorolás — kis hibával

— Elsősorban a differenciált
bérezésre vonatkoznak a pa-
naszok. A legtöbb ez év ele-
jén, az új besoroláskor je-
lentkezett, kiderült, hogy fe-
le-fele arányban voltak joga-
sak és alaptalanok. Volt, ahol
felületesen jártak el. Ez idáig
az új besorolás szerint kellett
a fizetését megállapítani a
kézből és a csomaggra-
doknak. A mozgáspontok
bérét szerint rendezték. (A
Mátészalka 2. postahivatalból
egész brigád keresetét négy
Tiborné: két hét múlva az
összes mozgáspont bérét ren-
dezték.)

Jellemző, hogy a végrehaj-
tód szolgálattól érkezett szinte
minden panasz jogosnak ta-
lálta, s azt is megállapították,
hogy azok adminisztratív
hibából eredtek. Persze bossz-
szantó, hogy olyan ügyvel is
az igazgatóság vezetőjének
kell foglalkoznia, amelyet az
illetékes osztályvezető is elin-
teztetett volna, de jobbnak
találta a dolgozókat „feljebb”
küldeni... Erre a „tovább-
passzolásra” jó példa: a gaz-
dasági hivatal a portást az
igazgatósághoz küldte bormel-
lénnyel-igényével.

A panaszok egy része ösz-
szeférhetetlenségéből adódik.
Pontosabban egyik-másik dolgo-
zó panaszokik vezetőjének.
Ezeket az ügyeket legtöbbször
a szakszervezettel közö-
sen vizsgálják és rendezik.

Nem is olyan sok...

Panaszos ügyekről beszél-
gettünk, s úgy tűnt, mintha
sok lenne. A számok mást
mutatnak: az igazgatóság több
mint 5200 dolgozója közül
1971-ben összesen 36 panasza
volt, ebből jogos bér- és mun-
kaügyi panasz 10, alaptalan 16,
egyéb jogos panasz 6, alpta-
lan 4. Úgy látszik, idén még
kevesebben panaszolnak,
mert ez év első felében mind-
össze 14-en fordultak az igaz-
gatósághoz.

Dr. Szegő Tamás

EUROPA KÖNYVKIADÓ:

Reymont: Paraszok c. regé-
nye, nyugodtan mondhatjuk:
világsiker! Szép, hűségesen
ábrázolja a paraszti életfor-
mát, a falu embereinek hét-
köznapjait, az ünnepeket, a
szerelem, a kicsinyes komisz-
ságot, a népi misztikát.

M. Bulgakov: A Mester és
Margarita c. könyv jellem-
zője a metsző gúny, a harag,
az ironia és a világos beszéd.

„Blok fellogatott művei” c.
könyv a század orosz költé-
szetének egyik legnagyobb
alakjának életművét foglalja
össze. A szerzőt nyugtalan,
kalandozó szelleme új műfa-
jok kipróbálására sarkallta,
ezt bizonyítják versei, színda-
rabjai, tanulmányai, kritikái,
levelei és önéletrajza.

„Messzi utca” c. könyv négy
kisregényt tartalmaz. A válo-
gatás a 30-as évektől napjaink-
ig terjedő időszak kiemelke-
dő termékei. Platonov, Pano-
va, Promet, Bikov művei kap-
tak helyet a kötetben.

Druon: Franciaország nő-
sényfarkasa c. könyv a kö-
rában megjelent „Az ősi tör-
vény” c. történelmi regény
folytatása. Izabella királynő
megalázott sorsa tárul elénk.

Dürrenmatt: A vak, János
király c. két drámája egy kö-
tetben jelent meg, valóságos
irodalmi csemege.

Borisz Vasziljev: Iván ha-
jója c. regénye egy izgalmas
kaland története, ugyanakkor
kibontakozik egy indulatokkal
teli, hamis és igaz kérdése-
kkel terhes mikrovilág. A
szerző arra a kérdésre keresi
a választ, hogy a ma embe-
rének mit jelent az emberség,
a segíteni akará.

MIT OLVASSUNK?

Elias Canetti: Marrákes
hangjai c. útijegyzet Marok-
kót mutatja be.

Scherwood Anderson: Há-
zasságok c. könyv története
egy amerikai kisvárosban élő
emberek tragikumát írja
meg optimista szemlélettel.

Václav Erben: Holttest a
függöny mögött c. bűnügyi
regény egy körmonfont gyil-
kos utáni hajszáról szól.

„A háromnyakú palack tit-
ka” c. könyv tíz izgalmas no-
vellát nyújt át az olvasónak.

Deák Farkas: Fogságom tör-
ténete c. könyv történelmi té-
májú, s egy nagy forradalmár
izgalmas életét tárja elénk.

E. A. Poe: Arthur Gordon
Pym, a tengerész c. regény
címszereplője már kamasz ko-
rában álmodozik a nagy is-
meretlenről, a beláthatatlan
óceánról, míg végül gyermek-
fővel felkerül egy vitorlásra,
s ezzel kezdetét veszi egy iz-
galmas tengerészhistória...

MAGVETŐ KÖNYVKI-
ADÓ: Moldova György: Az
elátkozott hivatal c. könyv az
ismert fiatal író újabb pro-
dukcióját, s bizonyára nagy si-
kernek számít.

Bibó Lajos: Anyám c. re-
gény a szerző életművének
egyik legjelentősebb darabja-
nak számít. Bemutatja a vi-
dédi földszentrik, bohém ér-
telmségek ellentmondásos, a
társadalmi bukás előzetét
jelző életformáját. Samuel
Butler: Minden testnek útja
c. regény 100 évvel ezelőtt

kezdett írni, s egy évtizedig
tartott, amíg befejeződött.
Jellemzője a humor, a fordu-
latosság. Bemutatja az emberi
kiszolgáltatottságot, a pénz
mindenhatóságát. Reményik
Zsigmond: Vész és kaland —
Öserdők c. életrajz és regény,
a szerző dél-amerikai kaland-
duszáinak élményeiből fak-
adt. Albie Sachs: Stephanie
és a birkák c. könyv doku-
mentumregény arról, hogy a
dél-afrikai fehér értelmiség
legjobbja mily nehéz har-
cot folytatnak a fajludó re-
zsim törvénytelenégei ellen.
Zolnay Vilmos: Trófea c. re-
gény a színházi kulisszák mö-
götti taktikázó életre, szerel-
mi törekvésekre vet fényt.

Szerb Antal: Magyar iro-
dalomtörténet c. mű szerzőjé-
nek megállapításait ma már
nemigen fogadhatjuk el, de
hibáival és erőnyeivel együtt
jelentős az alkotás, hajlékony
stílusa, csillogó ironiája teszi
kellő felfrészéssé az olvasást. Fábri
Péter Fesztóképzővel c. ver-
segyűjtőmenny szerzője egy
fiatalember, de versei már
most felhívják a figyelmet a
tehetségre.

Charles Exbrayat: Fizetni
kell, Isabella! c. izgalmas bűn-
ügyi történet sorozatgyilkos-
ságokat leplez le. E. J. Cha-
ron: A MOMAKI-dosszié kri-
mikönyv. A történet egy kör-
monfont gyilkos utáni hajszát
rögzít.

KOSSUTH KÖNYVKI-
ADÓ: Zubov: Felkész Dzer-
zsinszkij c. könyv arról a for-
radalmárról szól, aki Lenin
harcostársaként, az Októberi
Forradalom eseményeinek

egyik irányítója lett. Ő szer-
vezte meg az ifjú forradal-
mi ország állambiztonságán
örkődő szövet, a CSEKÁT.

Faragó Jenő: A keserű méz
szigetén c. útírajz Szardíniát
mutatja be, ahol megmarad-
tak az ősi és barbár szokások,
a szegény életkörülményeket.
J. Dellagrammatikas: A mono-
pol-kapitalizmus és a „har-
madik világ” c. mű témája a
fejlődő országok társadalmá-
nak vizsgálata, a tendenciák,
áramlatok elemzése, a töké-
ségelek háttér.

KÖZGAZDASÁGI KÖNYV-
KIADÓ: Marosi Miklós: A
centralizáció és decentralizá-
ció szervezése az iparvállala-
lati irányításban c. könyv
nagy segítség a gazdasági ve-
zetőknek, de úgy vél-
jük, a szakszervezeti tiszt-
séggelőknek is. Sokat be-
szélünk mostanában a mun-
kaszervezésről, a korszerű
irányításról, s mindezt köze-
lebbről ismerhetjük meg.

Berend T. Iván—Ránki
György: A magyar gazdaság
száz éve c. mű (közösen a
Kossuth Könyvtárral) an-
nál is inkább figyelmet érde-
mel, mert nemcsak a múltól,
de a jelenről is szó esik be-
ne. Hasznos közel kerülő tör-
ténelmunkához ilyen vonatko-
zásban is.

„München 1972” c. füzet a
Magyar Rádió és Televízió
olimpiai közvetítéseit rejti
magában, amelyhez csak any-
nyit fűzünk: gratulálunk!
Hasznos kiadványt kap a la-
kosság, pontos dátumokkal,
órara, sőt percre felsorolják,
hogy a rádióban és a televí-
zióban mikor, milyen sport-
eseményről hallhatunk, vagy
láthatunk tudósításokat.

(b—gy)

Fogyasszon több baromfihúst!

Százéves a postapalota

A volt budapesti főposta épülete a közeljövőben ünnepi építésének százéves évfordulóját. Régiposta utcában székeltek a város ország főposta hivatala, aztán a gróf Pálffy-féle házba, majd egy ócska palotába vándorolt.

A növekvő forgalomhoz mérten a kevés személyzet, a szűk helyiségek csak növelték az ingerültséget, olyannyira, hogy a türelmesebb felek gyakran civakodtak, verekedtek. A posta azzal védekezett, hogy már megkezdte az új palota építését.

1870-ben, *Gorove István*, az első alkotmányos postaügyelet intéző miniszter 1000

négyszögletes üres telket vásárolt a szervita-conventtól. *Koch Henrik* építész tervei szerint 1871-ben nagyrészt készen állt, de a forgalomnak csak 1873. nyarán adták át. Az elképzelés — az épület a régi szervita kert és zárda helyén két emelet magasban, a forgalom gyűjtőpontjában álló tér felé, a templom helyén négy emelet magasban épült. Nem így történt! A felháborodás cikkeinek egész sora jelent meg a lapokban. Bátor, elkeseredett hangon támadták az építést: „...a gőz és villany százada városokat mozdit ki a helyéből, de nem bír egy rozszant kis templom-

mal, s egy dohos kis klastrommal.

A szent szervita-atyák, az ég tudja mekkora engedélyt vélték tenni már azzal, hogy zárdájuk hozzáragadt a postapalotához.

A furcsa stílusban megújított szervita-zárda és templomnak keresztelt szent gránium a térre néz, míg a postaépület két szűk utcában, egy közben szégyenkezik, hatalmas fő nomlokzatával, szobraival. Ami nem telt ki az egymással ellentétből, azt pótolni kellett az egymásföltétiséggel. A szélesre kivetett arányok összezsugorodtak, a lépcsőházak szélessége átszűkült a szűkmellűségbe, a két szellős udvar eggyé szorult. De még így, fogyatkozásaiban is Koch műve, egyike legimpozánsabb középületeinknek: tekintve, hogy a tér szűk voltának lépten-nyomon meg kellett küzdeni, jelesül oldották meg a nehéz feladatot...

A volt főposta-épület történelmünk és jelen életünknek is néma tanúja, megilleti, hogy a centenárius évfordulón elhelyezzük erdő-vastagságú falán tiszteletadásunk szerény emléktábláját.

Postás Panni levele

Saját érdekében

Minden 25—30 éven felüli nőnek érdeke a rákszerűen való megjelenés. Hallani olyan véleményeket: „Dehogy megyek rákszerűre. Minél később tudom meg, hogy valami bajom van, annál jobb, addig is nyugodtan élek...”

Az így vélekedők, saját egészségük ellenségei. Ma már mindenkinél tudnia kell, hogy a rákbetegségek kezdeti stádiumban éppen úgy gyógyíthatók, mint más betegségek: kútnők a gyógyszerek és gyógy módok. Ismétlem: kezdeti stádiumban! Tehát a rákszerű jelensége abban rejlik, hogy időben felfedezik a bajt. A szűrési végző szakorvos felfigyel az úgynevezett „rák megelőző állapot”-ra is, amikor még a sejtszerkezet nem tükröz rákosodást, de bizonyos gyulladásos folyamat állandósulása miatt kialakulhat a betegség. Ha ezt a gyulladásos folyamatot megfelelő gyógykezeléssel megszüntetik, a fenygető rést eltűnik. A szűrésen mutassuk meg azt is, ha a testünkben valamely csomó, daganat, festékes szemölcs, vagy régi tartós gyulladás van. A szakorvos feladata eldönteni, szükséges-e eltávolítani, vagy gyógykezelné.

Lányok, asszonyok! A rák alattomos betegség, kezdeti stádiumban észre sem vesszük, hogy megtámadja szervezetünket. A szűrő vizsgálat megvéd bennünket! Legyünk bizalommal az orvoshoz, nincs helye az álszeméremnek, mondjunk el minden problémánkat érdekünkben.

Postás Panni

Anyám tyúkjá

Ej, mi a kő! Tyúkjanyó, kende a szobában lakik itt bent? Lám, csak jó az isten, jót ad, hogy fölívte a kende dolgát! Itt szaladgál föl és alá, meg a ládára is föl száll, észbe jut, kotkodácsol, s nem verik ki a szobából...

Vajh ki nem ismeri e sorokat, amelyeket *Petőfi Sándor* írt le. Több ilyen kedves gyermekverset ismerkedhetek meg szépen illeszkedve. Költő sem előtte, sem utána nem írt oly szépet a családról, a magyar tájról, a hazáról, mint ő.

A régi szőlőmunkás azt tudja, hogy fűben-tábon van az orvos, s valóban nőnek erdő-mezőn, kertben, árokparton varázsfűvek és varázserőjű fák, amelyek ősidők óta gyógyítanak embert, állatot. Táltsok, varázslók, javasasszonyok réges-régi tudománya volt a gyógyítónővének ismerete. S ezt az ismeretet ti is megszerezhetitek *Megay László* Varázsfűvek c. könyvéből.

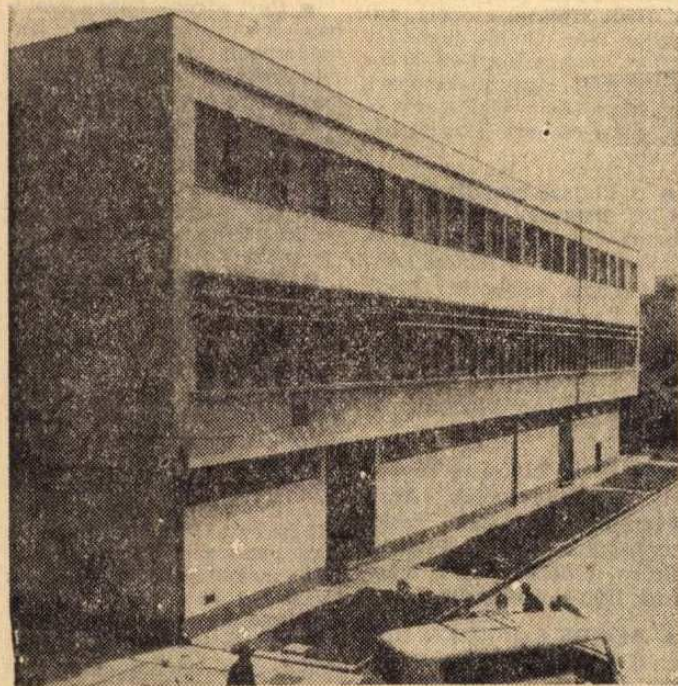
Úgye érdekel benneteket, hogy honnan származik mindennapi italunk, a kávé, a tea, a kakao, a Coca-cola? Mi minden történet a tejjel, amíg az a reggeliző asztalra kerül. Hát ilyen érdekességekről olvashattok dr. *Sárvári András*—*Gaál Éva*: Népek itala c. könyvéből.

A Gagarin űr titokban úrhajós utat tervez, s elhatározták, hogy elsőnek lépnek a Marsra. De a titok hamar kikapott. De akad más titok is a tarsolyban. Erről ír *Jurij Jacejkin*: A mi titkaink c. könyvében.

Ki nem szeret egy jó nevelni. Szinte látom a sok ezer jelentkezőt. Ez természetesen *Méhes György*: Tattók a tengeren c. könyvének olvasása, amely egy izgalmas nyaralást rögzít, ezt garantáljam. *Fekete István*: 10 szál gyertya c. elbeszéléskötete színes-szöttesnek is bellik. Figurái parasztfiatalok, öreg, kisvárosi vénasszonyok, eladó lányok, éhhalál, de goromba pesti „nagyesség”. *Szeberényi Lehel*: A rém c. regényében figyelmet érdemlően enged a szabadon képzelést, összekapcsolja a valóságot szinte szociográfus hűséggel, történelmi hitelességgel.

Fantasztikus és izgalmas olvasmányának számít *Jorge Luis Borges*: Körkörös romok c. fantasztikus novellás gyűjteménye. (Móra Könyvkiadó.) (Béres)

ÚJ LÉTESÍTMÉNYEK

A siófoki távhívó központ. Megszűntek a panaszok

Megvalósult egy program

Ismét egy új létesítményvel gazdagodtunk! Felavatták, és üzembe helyezték a Pécsi Postaigazgatóság új műszaki épületében azt a távbeszélőközpontot, amellyel tulajdonképpen lezárult az úgynevezett Ericsson-program. Az automatizált távbeszélés, vagyis a távhívás tehát széles területen valósult meg hazánkban. Érthető, hogy a felavatás és az üzembe helyezés a többletélterében reprezentatívabb volt, s részt vett azon *Besenyi Miklós* főtitkárunk, dr. *Csanádi György*, közlekedés- és postaügyi miniszter, *Horn Dezső* miniszterhelyettes, a posta vezérigazgatója, s *Tömpe István*, a Magyar Rádió és Televízió elnöke.

A korszerű létesítmény egyet jelent az abban dolgozó munkakörülményeinek jelentős javulásával is. Derekas munkát végeztek a postai szakemberek, szerelők, műszerészek, fiatalabbak és idősebbek.

A túlóra

A túlmunka a dolgozó napi munkaidejét meghaladó munka. Ha a munkaidő előzetesen nincs munkanapokra beosztva, a heti, havi vagy évi munkaidőkeretén felül végzett munka minősül túlmunkának. A túlmunkaért — a Posta kollektív szerződése szerint — megkülönböztetésnek megfelelően — díjazás vagy szabad idő jár. A munkásokat a túlmunkaért pénzbeni díjazás illeti és csak a dolgozó kérésére lehet szabad időt adni.

Nem jár a végzett túlmunkaért ellenérték a vezető állású dolgozóknak, valamint azoknak, akik munkaidejük beosztását, illetőleg felhasználását maguk határozzák meg. Ezen dolgozók körét szintén a kollektív szerződés határozza meg.

Ha a túlmunka ellenértékét pénzbeni díjazás jár, a túlmunka idejére a dolgozót rendes munkabére és ezen felül az ugyanazon a napon teljesített túlmunka első két órájára huszonöt, a további két órájára ötven, az ezt meghaladó idő tartamára pedig százszázalékos pótlék illeti meg. A gépjárművezetőknek a túlmunka idejére — pótlék nélküli munkabér jár.

Ha a túlmunka ellenértékét szabad idő jár, a kiadott szabad időnek meg kell egyeznie a túlmunka időtartamával. Ilyen esetben is megilleti a dolgozót a túlmunkapótlék nélküli munkabér, amelyet a túlmunka idejére vagy a szabad idő kiadásának hónapjában kell elszámolni.

A túlóra esetén jelentkező többletteljesítményért jár pótlék vagy a szabad idő. Csak a vonatkozásban van különbség a túlóráért járó ellenérték két formája között. A végzett munkáért mindkét esetben megilleti a dolgozót bére. Ha a túlmunka ellenértékéért járó szabad időt legkésőbb a túlmunkavégzést követő hónap végéig nem adták ki, vagy nem lehet kiadni (mert pl. a dolgozó munkaviszonya megszűnt), a végzett túlmunkaért pénzbeli díjazás jár.

Dr. Pikó Adrienne

KISZ-védnökség

A több mint negyedmilliárdos pécsi postai építkezés új távbeszélőközpontjának és az azzal összefüggő munkálatoknak határidőre való elkészülte gondot okozott, kevés volt a munkaerő. Elkor a gazdasági vezetés, a szakszervezet ifjúsági bizottsága a postai KISZ-alapszervezethez fordult segítségért. A fiatalok az első szóra lelkesen vállalták a patronálást. A szervezés élére a postás KISZ-csúcsvezetőségnek titkára, *Uj Nyikols Zsigmond* postaműszaki tiszt és *Balogh Miklós*, a területi szakszervezeti tanács ifjúsági bizottságának vezetője állott.

Az igazgatósági alapszervezetre *Kovári Lászlóné*, nemcsak szervezte és szervezi a munkát, hanem mint képzett műszerész, szabad idejében maga is odaállt szerelni. *Horváth László*, az automata központ műszerésze, munkájával méltán áll melléje. Ezen kívül ő az, aki a HTI ifjú gárdáját is csatasorba állította, akik ugyancsak nagyon jó munkát végeztek. A kettőzési ívek gépelésénél, borkadonnyok leírásánál, hiba- és előfizetői kartonok felfektetésénél és műszaki munkáknál egyaránt *Simoni Attila* teljesítménye a kimagasló. A gépelésnél *Szechenyi Julianna* neve is idekövetkezik. Az adminisztrációs munkálatoknál, mint egységesről, a gazdasági hivatal bérszámfejtő csoportjának ifjúsági brigádjáról is szólnom kell: Ők már túl vannak a vállalt 1000 órán és „besegítenek” a műszaki KISZ-alapszervezetnek, hogy a vállalt órákat ők is teljesíthessék. Pedig *Bánszki Pálné*ek ugyancsak sok és lelkes munkát végeztek ezideig. Nem egy közülük — hogy eleget tegyen vállalt kötelezettségének — amikor letele a C szolgálatú 8 órás munkaidő, sorozatban újabb 8 óra társadalmi munkát végeztek.

Méltán büszkék a napokban átadott új, modern központ óráira.

Dr. Pazar Ferenc

Budapesten a Postás Kupa

Okos gondolat volt a hagyományos labdarúgó Postás Kupa küzdelmeit — amelyben négy városunk postáscsapatai vesznek részt minden évben — ezúttal a Postás Kulturális és Sportnap műsorára tűzni. Nemcsak „színesítette” a négy csapat — Budapest, Pécs, Sopron és Szeged — küzdelemso-rozata a programot, de érdekesebbé, mozgalmasabbá is tette. A Postás Kupa első fordulójában Budapest 2:0-ra győzött Sopron, míg Pécs 4:1-re Szeged ellen és így a sportnap döntőn a kupáért Budapest és Pécs csapatai mérték össze tudásukat.

Az eredmény a papírfórmát igazolta: az NB III-as Budapest — *Szeles, Tóth, Kocsis és Vigh* gólyaival — 4:0 arányban győzött, s ezzel megszerezte a kupát. A III. helyért folyó kisdöntőn Sopron a Szeged ellen győzött.

A legnagyobb figyelem egyébként a budapestiek átl-

szervezett csapatának játékát kísérte. A csapatba beépített fiatalok mellett új edzővel — *Kun Vilmos*sal — készült a budapesti gárda az NB III. küzdelmeire. Eredetileg ugyan — mint egyedül (1) fővárosi csapatot — a legtovábbi országos csapata közé osztották be a Bp. Postást, azonban — fellebbezésre — megváltoztatta az MLSZ illetékes bizottsága ezt a teljesen érthetetlen besorolást.

Sopron: sikerült a csapatnak a Győr-Sopron megye I. osztályú bajnokságában megkapaszkodnia, annak ellenére, hogy a furcsa módon elvett két bajnoki pontot — amelyről lapunkban már írtunk — nem kapták meg. Már-már reménytelennek tűnő helyzetben azonban a bajnoki táblázat két előlvasa ellen győzelmet arattak, s e ritka bravúr biztosította számukra a megyei I. osztályba való maradási. A csapat erősítése, mint megtudtuk — sikerült. Ígértek: e bajnokságban nem borzolja a kiesési gondokkal szurkolóik idegeit.

Ványa bácsi

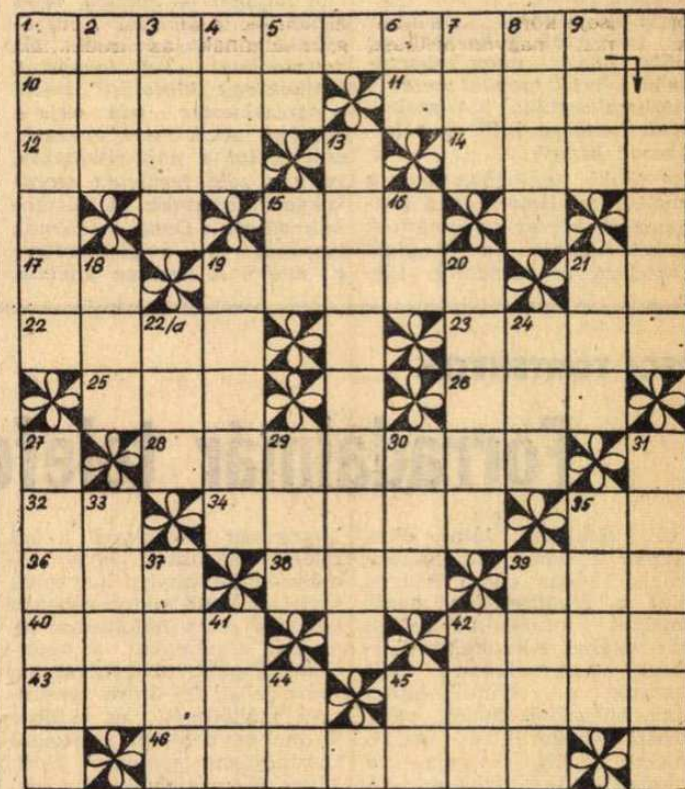
Csehov világhírű drámájából szovjet film született *Andrej Mihajlov Koncsalovszkij* rendezésében. A magyar közönség előtt mind a könyv, mind a színdarab ismeretes, hiszen a közelmúltban a Víg Színházban a címszerepet nagyszerűen alakította *Latino-vics Zoltán*. A filmben két nagyszerű, tehetséges szovjet színésszel ismerkedünk meg. Az egyik az önző, felfuvalkodott, ingyenélő tehetséges, okos emberek önfeloldozásának gyümölcsét élvező, míg a másik — az áldozat — és társai, vagyis Ványa bácsi fellázad. Szereplők: *Ivan Petrovics Voennyikij* — *Innokentyj Szmoktunovszkij*, *Asztrov* — *Bondarcuk*.

Pécs: a tavalyi Baranya I. osztályból kiesett Pécsi Postás idén örül a harcot folytatott a visszajutásért — nem sikerült. A csapat egyetlen ponttal szorult a második helyre. Újra megpróbálják a visszajutást.

Szeged: a megyei II. osztályban játssza mérkőzéseit a most induló bajnokságban is a Szegedi Postás. Legutóbb elég gyengén szerepelt, a se-reghajtók között végzett a gárda, idén javítani akarnak. Ennek előfeltétele — mondják a játékosok, vezetők — több támogatást, megértést, a pályahitvány is gondokat okoz, meg az, hogy — úgymond — senki nem viseli igazán szívén a labdarúgók ügyét Szegeden.

(—dres)

KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES: 1. Háborús regény. 10. Szerep Shakespeare Viharjából. 11. A meleg év-szak. 12. Repülőtipus. 14. Dugaszoló. 15. A tag jelzője is lehet. 17. Kérdőnévmás. 19. Belemar. 21. AAAAA. 22. Irány. 23. Kabátfele (—). 25. ...France. 26. Ilyen madár is van. 28. Menetelő. 32. Cipész-szám. 34. Vajon kinek a tulajdona? 35. A. Ö. 36. ...mók. 38. Kedves. 39. Zavaros bor! 40. Vág. 42. Figura. 43. Lóhajtó. 45. Elője. 46. Regénye a Szó-kött Galamb.

FÜGGŐLEGES: 1. Ciróka... 2. 60 perc. 3. Börtön — zsargon. 4. Ital. 5. Létezik. 6. Ezen a napon. 7. Figyelmeztet. 8. Jajdul. 9. Vad. 13. Elhunyt költő (Gábor). 15. Nem ki. 16. Folyadék. 18. A harag istennője (lat.). 19. Koma (—) 20. Nem a hossza. 21. Vonatköz-némás. 22. Verskellő. 24. Latin én. 27. Gergely Mihály könyve. 29. Becézett lány. 30. Versféle. 31. 72-es novelláskötet. 33. Gabonaféle. 35. A nő-vény. 37. Becézett lány. 39.

Beküldendő: vízszintes 1., 46., függőleges 13., 27., 31. Beküldési határidő: 1972. szeptember 10.

Az előző számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1.: **Boldog kor.** 48.: **Ördögök.** Függőleges 9.: **Goethe versei.** 11.: **Arany-bogar.** 13.: **Pándi Pál.**

Könyvjutalmat nyertek: **Béres István** (Bp.), **Gerdei Sándorné** (Bp.), **Kaposvári József** (Székesfehérvár), **Márkus Zoltán** (Jánoshegy) és **Marsi Aranka** (Bp.).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő és szerkesztői bizottság
Feladós szerkesztő: **Béres György**
Szerkesztőség: Budapest
XIV. Cházár András utca 12.
Telefon: 426-77
Küldetés: Bp. 10. P. 32.
Feladós kiadó: Gábor Márton,
Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója.
Terjeszti a Postások Szakszervezet
Szk. Lapnyomda, Budapest

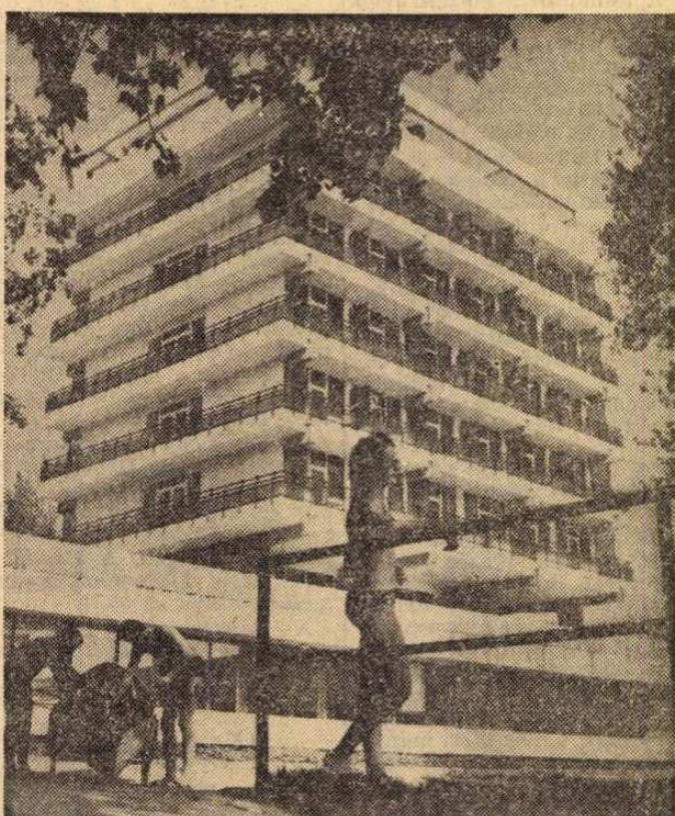
VASÁRNAP A RÓMAIN

Amint már hírt adtunk róla: üzemel a Római-parton a környék egyik legszebb, legmodernebb üdülő-csónakháza, a Postás-üdülő. Hat szintjével, itt a környék első liftje. Igaz, szolidaritás a lift többi rokonával, kéthónapos üzem után ottjártunkkor romlott el, de hamar kijavították. Az épületben — naponta 11–18 óra között, hét-fői szünettel — az automatizált egyszemélyes kisposta, hírlapárúsító, pénzváltó, képeslapokat, bélyegeket kiadó automatákkal. Működnek!

Major Bélával, a vezérigazgatóság fővezetőjével jártuk az épületet. A „gazda” büszkeségével kalauzol. A házban, amelyet a Szociális Hivatal üzemeltet és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság gondnokol, minden megvan, ami egy korszerűbb üdülőhöz szükséges. Márvány előcsarnok, büfével, televízióval, korszerű bútorokkal. A földszinten a csónakház, az előcsarnokból nyílik a férfi és női öltöző, az előbbiben 236 szekrény, és 250 fogas, az utóbbiban 126 szekrény, és ugyancsak 250 fogas. A nagy földszinti rész tetején napozóterasz, műanyag bútorokkal, szék nyugágy. S ezen áll — lábakon, a „torony”. Első emeletén a gondnokság, és fölötté szintenként 11–11 szoba. Kényelem, melegvíz. Étkezés: a szomszédban, a Béke-üdülő modern, önkiszolgáló éttermében.

Kezdjük a csónakgarázsban, hiszen a létesítmény fő célja, a postás evezőselet újjáélesztése. 210 hajóállomás. Megérdemlik a sok időtöltést. Látogatják a kajakosok, kétpárevezősök. Öt évig szerteszórtan, pincékben, a postaszervek udvarain várta a feltámadást. Pedig a száztíz kajakosok szakszervezete Mexikóra négy olimpiai kerettagot is adott, s a túrahajósok a Chinoin mögött másodikkok voltak, olyan patinás evezős egyesületeket megelőzve, mint a Magyar Nemzeti Banké. A cél: újjászervezni mindent, quóquítják. lakkozzák a hajókat, az épület falán nagy toborzóplakát: fiatal tagokat keres a kajakosok szakszervezete. A szobák közül kettő a PSE és a kajakosok kaptak...

A többi szobában nagy a csend. Mint ismeretes, a postaszervek között szétosztották ezeket, kiadták a beutaló tömböket, és turnusról turnusra...

nusra ezekkel jelentkeznek a gondnoknál. Májusban — rossz volt az idő, még akadt üres hely, de június óta telt a ház. Szeptember végéig „minden hely elkel”. Hat szobát tartottak fenn a vidékieknek, ezeket is folyamatosan igénylik a diszpécser-szolgálatlól.

Az itt lakókon kívül köznap 100–200 délutáni vendég is van, és hét végén ezer körül jár az üdülő látogatóinak száma. Azok, akik rendszeresen járnak ki — főként a vízisportosok — tagjai —, évi 200 forintért egész szezonra szekrényt bérelhetnek. Aki alkalmilag látogat az üdülőbe, egy-egy napra, mindent díjmentesen kap: belépő a postásigazgatósághoz. (A díjmentesség a büfére nem vonatkozik!)

A hajókat — éppúgy, mint régen — az alkalmi evezősöknek a szakszervezeti bizottságoknál kell igényelni, kapnak egy „kiutalást”, amire a garázsmester oda adja a hajókat. Akik nem eveznek, családostul a napozóteraszra, vagy a zöld területen szórakoznak, napoznak. A bátrababnak ott a Duna, másoknak a tóval áll rendelkezésére az üdülő. A kertben játékok,

asztalitenisz, kugli, gyerekmedence, a kicsik számára legkedvesebb felszerelési darral, a mindig csúcsforgalmú lebonyolító csúszdával. Talán, nincs több gyerek, mint felnőtt, de a kétvéstől teenagerig terjedő postás-utánpótlás olyan mozgékony, hogy szinte megtöltik az üdülőt.

A „szó elrepül, az írás megmarad” alapon a véleményekről körkörös helyett a vendégek nyitott faggattuk. A magyar mellett német, olasz, szerb, szlovák, angol beírások: „Zugló központos osztály nevében szeretettel köszöntjük az új üdülőt, Takács József, Piros Ferenc.” „Nagyon szép, köszönjük a készítőnek.” Egy beírása a Budapesti Mikrohullámú Központ dolgozóinak: „Ez a létesítmény magas szinten képviseli a Rómain a postát, Pék Zoltán, Szabó Szabolcs, Kovács Aladár és Wollner Imre.” „Csodáljuk ezt a szép és kényelmes, új postai létesítményt, postai KISZ-szervezet, Pécs.” Perlesz és neje Bratislavából köszönik a szíves vendéglátást, és mind a többi magyar és külföldi beutalók. (f-a)

Postásfelvétel az Úttörővasútnál

A MÁV Széchenyi-hegyi Úttörővasút üzemfőnöksége felvételt hirdet az 1972. szeptember 20-án induló úttörővasúts- és postástanfolyamra. Jelentkezhetnek azok a budapesti és Budapest környéki úttörő pártások, akik az általános iskola IV., V., VI. osztályába járnak, tanulmányi eredményük legalább 4,00 átlagú, egészségi szempontból úttörővasúts szolgálatra megfelelőek, és az iskola úttörő-csapata javasolja kitüntetésre. A felvétel ideje és helye: 1972. szeptember 7-től 17-ig naponta 9.00–18.00 óra között Hűvösvölgyben az Úttörővasút üzemfőnökségén. Felvilágosítást adunk a 167-621 telefonszámon. Jelentkezési lapok az általános iskolákban az úttörőcsapat-vezetőknél és az úttörővasúts szerezhető be. Kívánságra postán is küldünk.

Műszaki érdekességek

Megjelent **Magyari Béla**: Dióda-Atlasz c. kötetének második, átdolgozott kiadása, amely nem csupán felépítésében, de tartalmában is eltér az előzőktől. Míg az előző kiadásban 2550 dióda adatait közölték, a mostaniban összesen 10 500 diódaadattal ismerkedhetünk meg.

Nem kisebb jelentőségű **Lambert Miklós**: Tirizstor-Atlasz c. műve, annál is inkább, mivel a rendkívül gyors ütemben fejlődő elektronika — a tirisztorok mind nagyobb tömegű felhasználásával — jelentős tért hódít az erősáramú iparban. Jellemző ez hazánkra is, ezért a mű nagy segítség a műszaki szakembereknek.

A korszerű vezérléstechnikában, a kontaktoroknak és kontaktorvezérléseknek nagyon fontos szerepe van. **H. Franken**: Kontaktorok és kontaktorvezérlések c. könyve a kontaktorok felépítésével, üzemi tulajdonságaival és azok vizsgálódásával stb. foglalkozik.

Dr. Sídó Ferenc: Ezt kell tudni az autózéssel vizsgán (Műszaki) c. könyv azok számára komoly segítség, akik gépkocsivezetést tanulnak. A kérdésekre egyértelmű, frapáns válaszokat kapunk. (Műszaki Könyvkiadó. A könyvek kaphatók: Műszaki Könyvesbolt, Bp., VIII., Lenin körút 7. sz.)

HÍREK-SEPPEK-BEN

AZ ELSŐ

Nagy az öröm a Budapesti Postaigazgatóság területén működő alapszervezeteknél. A titkárok javaslatára a szakszervezeti tanács hatáskörébe tartozó jóléti beruházási keret terhére, 1 millió 200 ezer forintért vásároltak egy Ikarus 250-típusú panorámbuszt, amelybe 46-an férnek el, s fel van szerelve hűtőszekrényvel, rádióval és légkondicionálóval. A buszt az alapszervezetek igényelhetik a szervezett dolgozók kirándulásaira, meghozza önköltségi áron. De a jövő évtől a zánkai vállalatok üdülőbe beutaltakat kététenként oda és vissza szállítják. A buszra már nyugodtan kitéhetnek a „Telt ház” táblát, hiszen a 26 szb. igénylései alapján ösztől tavaszig szinte minden hét végén igénybe veszik. E kezdeményezést a szakmai vezetés is támogatta, segítette. A busz üzemeltetését a jóléti pénzből fedezik.

Reméljük, az első ilyen kezdeményezést több helyen átvesszik... (bércecs)

Hobby. Garabvölgyi Imréné, a sopronkövesdi postásnak, jó néhány hobbyja van, így japán sztereóképeket, régi pénzeket, bélyegeket, magnóra magyar nótákat gyűjt. A régi pénzekhez nagyapja padlásán jutott hozzá, ott találta az 1765-ből való félkrajcárt is.

A szeszélyes nyári időjárás a fővárosban és vidéken egyaránt sok kárt okozott a távbeszélőhálózatban, több alkalommal is. A hibaelhárító műszakiak gyorsan rendbe hozták a vonalakat mindeütt.

Cegléd után Körös környékén is bevezetik a tanya-világban a motorizált postai kézbesítést.

Csatkától Dömösig Komárom megye szerte közmegegyezésre dolgozik a távközlési üzem Gagarin építőbrigádja, amely az idén akarja megszerezni a szocialista címet.

A Soproni Postaigazgatóság tavaly 38 dolgozónak 2 millió 170 ezer forint kamatmentes kölcsönt adott házépítésre. Ez évben 3 millió 200 ezer forintot biztosítanak, különösen a társasházépítőknek. Építik a postakombinatot is, amelynek földszintjén lesz a hivatal, az első és második emeleten 11 lakás. A leendő lakástulajdonosok személyenként 120 ezer forint hitelt kaptak. A harmadik emeleten a postaforgalmi tanfolyamok résztvevőit helyezik el. A kombinát 1973 őszére készűl el.

A külföldi csereüdvözlések keretében július 31-én 35 fős NDK ifjúsági csoport, augusztus 2-án 40 fős jogszólv csoport, augusztus 4-én 35 fős csehszlovák gyermekcsoport, augusztus 16-án 40 fős szovjet (belorusz) csoport érkezett hazánkba.

A kiutazó csoportok közül 35 magyar gyermek augusztus 5-én Csehszlovákiába, augusztus 2-án 40 felnőtt Lengyelországba, augusztus 20-án 35 fiatal az NDK-ba utazott.

Szakszervezetünk vendégeként 8 francia gyermek üdült hazánkban augusztus 3-tól 21-ig.

A Posta Táviró és Távbeszélő Szakszervezetek Arab Szövetsége meghívta szakszervezetünk küldöttségét Kairóba. Elnökségünk a meghívást 1973-ra elfogadta.

Az NDK Szállítási és Hírközlési Ipari Dolgozók Szakszervezete szeptember 25–29-ig meghívta Berlinbe szak-

Salgótarján 1. ph. dolgozó július 30–31-én Egerbe kirándultak, és két csoportban utaztak a Heves megyei fűrdőhelyre.

Erdei Lajos csomagrakodó, a Déli pályaudvaron dézmálta a csomagokat, fiatalok társával, E. Jánossal. A bíróság Erdeit 10 havi, E. Jánost kéthavi börtönbüntetésre ítélte. Németh Andor volt visnyeai kézbesítő pénzküldeményeket sikkasztott. A bíróság 8 havi szabadságvesztésre ítélte, és kötelezte a kár megtérítésére.

Monoron Zika János kézbesítő a legnépszerűbb ember a lakosság körében. 30 éve dolgozik ugyanabban a körzetben. Háromszoros kiváló dolgozó.

Az M-7-es úton Székesfehérvárig jövőre segélytérő telefonokat szerelnek fel.

Havas Istvánról, aki közel negyedszázadon át foglalkozott a postások útjait ügyeivel, nyugdíjba vonulása alkalmából az „Újtók Lapja” cikkben emlékezett meg.

670 millió forintot fordítanak telefonfejlesztésre, de a javulás továbbra is lassú. Jelenleg 120 ezren várakoznak telefonra.

1000 vonallal bővült a Dunaujváros távbeszélőhálózata, korszerűsítéssel.

A posta részére évente 3,5 millió forint értékű irrodabútor gyárt a Fertődi Fapari Szövetkezet.

Özdon, a postás ifik csatlakoztak a „Dolgozz hibátlanul” mozgalomhoz.

Új hivatalok: Zombán még az idén átadják, de Bucsán már el is készült, csaknem egymillió forintot beruházással az új postaház. Mihálygergely július 17-én adták át az új postát, Tatabányán, az újvárosban hasonló ünnepségre került sor. Tiszalökön építik az új hivatalt.

Alkotmányunk ünnepe alkalmából **dr. Hosszú Lajos**, az RTV Ig. szakszervezeti tanácsának kultúrfelelőse Szocialista Kultúráért, **dr. Rátky László**, a Benczúr utcai Művelődési Központ társadalmi vezetőségének tagja Művelődésügyi Miniszteri Dicséret kitüntetést kaptak.

Özv. Sinkó Istvánné, a Bp. 70. sz. ph. hírlapkezelője ezúton is köszöni az szb-nek, a szakvezetésnek, hogy férje halála alkalmából minden vonatkozásban segítettek enyhíteni a válságos napjait.

szervezetünk 4 fős küldöttségét.

A Lengyel Postás Dolgozók Szakszervezete meghívta szakszervezetünk képviselőit. A látogatásra előreláthatólag október hónapban kerül sor.

Egy párizsi felhőkarcolóban szerelik Európa egyik legmodernebb elektronikus telefonközpontját. Az 1600 vonalas berendezés alkalmas automatikus hívás, nyomógombos hívás közvetítésére, üzenet felvitelére, továbbítására, konferenciakapcsolásra stb. Térfigyelt csak egy harmada a crossbar rendszerű központokénak!

A litvániai Kaunasban postai automatákat és szolgáltató berendezéseket gyártó üzem létesül. A készülékek a Szovjetunióon kívül, a KGST többi országnak postahivatalaiba is eljutnak. A gépek táviratók és keresztkötes postai küldemények felvitelét, nyugták és levénevek kiadását végzik. Gépesítik a csomagfelvitelt is: egy készülék pillanatok alatt megméri a csomag súlyát, megállapítja a szállítási távolságot és a szállítási díját. A litván kutatók olyan drótnélküli távbeszélőt szerkesztettek, amelyen hatvan csatlakozó hely számára van adás és vételi lehetőség.

REGI TÖRTÉNETEK

Forradalmár telefonos-kisasszonyok

... Sohasem látni őket, csupán a hangjukat hallani, amely néha olyan kedves, mint a felejthetetlen hang, amelyet mindenki hallott már valahol. Almunkban hallottuk, vagy valóban szólt hozzánk az elmúlhatatlan hang, bölcsdalt dúdolt, vagy messzi éneket az erdőn, amerre együtt bolyong a holddal. — Így, ilyen szerető hódolattal írt Krúdy a telefonos kisasszonyokról, akiknek történelmi szerep jutott a forradalom idején. Már 1917. őszén két órára terjedő munk-

kaszünetet rendeznek a két telefonközpontnál, hogy ki-erőszakolják anyagi helyzetük javítását. 1918. októberében a lánchídi csata halottainak temetése alkalmával, a budapesti központi táviróhivatal a gyász jeléül fél órára bezárította működését és október 30-án egybehívott országos kaszinójának gyűlésén **Hock János** is megjelent és föléskelte a személyzetet a Nemzeti Tanácsra. Ezt a nevezetese történelmi eseményt maga beszámolta el Krúdynek, aki a következőképpen írta meg.

Minden százalék egymillió forint

A SZOT Elnöksége 1968. decemberi állásfoglalásában foglalkozott a Biztosítási és Önségélyző Csoportok munkájával. Megállapította; e csoportok tevékenysége a dolgozóknak, s így a szakszervezeteknek is érdeke. Ezért felhívta a szakszervezeti bizottságokat, hogy a csoportok intéző bizottságainak adjanak irányelveket az általuk kezelt szociális alapok megosztására a különböző segélyezési és kulturális feladatok között, és évente számoltassák be a bizottságokat ez irányú működésükről.

Sajnos, a felhívás azóta néhány üzemben feledésbe ment. Talán, mert kellő áttekintés hiányában nem ismerik fel e munka jelentőségét, hiszen vannak olyan intéző bizottságok is, amelyek csak néhány tízezer forintot alap felett rendelkeznek. Ezért felhívjuk a figyelmet arra, hogy országosan ez az alap 100 millió forintot tesz ki. Mivel az országos megosztás a helyi intéző bizottságok döntéseitől függ, ezért a szakszervezeti bizottságok továbbra is foglalkozzanak a feladattal, s mivel az összeg minden százaléka egymillió forintot jelent, érdemes az ezzel járó munkátöbbletet vállalni.

Hock János hazafelé készülődtött az Astoriából. Előzőleg egész délután együtt ült a Nemzeti Tanács **Hock János** elnöklése alatt. Meghínytávetették az előző nap eseményeit. A pesti rendőrök jelentkezését a tanács szolgálatára. Ekkor két postatiszt jelentkezett az Astoria portásánál. **Hock** elnök urat keresik: röviden közölték a Nemzeti Tanács elnökével, hogy a pesti postások és telefonosok este gyűlést tartanak. A régi postás elnököt akarják megbuktatni. Új forradalmi irányba terelnék a gyűlést: postásokat, ha a Nemzeti Tanács segítséget adna.

— Hol van a gyűlés?
— Rákóczi út 30.

Gyalog indulnak el. Komor felhők lógnak a Rákóczi út felett.

Hock János nem is gondolt előzőleg az eskütelere. Csak néhány felvilágosító szót akart mondani. Beszélt a sokott tárogatóhangján. Valami ihlet szállta meg és felesketette a gyűlékezett a Nemzeti Tanácsra. A telefonos nők szinte felsikoltottak az örömtől, amikor a pap esküjüket kívánta. A hangjuk áradt, a szemük lobogott és szinte magukon kívül ismételték a forradalmi esküt **Hock János** után. Szinte lángborult a terem. Az eskü úgy hangzott, mint a jövő élet reménye. Vége a nyomorult életnek, a hervasztó bajnak, a

rabszolgaságnak. Merről omlott Pestre a bűskomor októbertvégi estén a tüzeső, amely reggelre éppúgy lángba borította itt a szíveket és az elméket, mint ahogy lángra lobbantotta a postásnőket, akik vacsorafőzés helyett a forradalmat kiáltják. És a tomboló áradásban senkinek sem jutott eszébe, hogy a fejével játszik, a hatalom, ha nem sikerül a terv, vérpaddal fizet.

Boldogan, felesküdvé, egy új világ küldötteiként rohantak el az estében, reggelig dolgozni, táviratokat, telefonjelentéseket elfogadni, megcsinálni a forradalom első ténnyét — elfoglalni a budapesti postát.

Nyolc órát vertek a toronyok a városban. Ennyit mutatott a nagy villamos óra is a budapesti főpostán, amely e perctől kezdve a Nemzeti Tanács hatalmába került.

A történelmi kép **Hatvány Lajos** megállapításával teljes: A telefonos kisasszonyok már akkor csatlakoztak a Nemzeti Tanácshoz, amikor ügyünk még igen rosszul, bizonytalanul állt. A lekapsolt telefon tette lehetővé Lukachich intézkedéseit. A férfiak forradalmat nők nyerték meg. Rosszul fizetett lányok, a társadalom mostoha gyermekei, akik mindenüket kockáztatták.

(halmi)